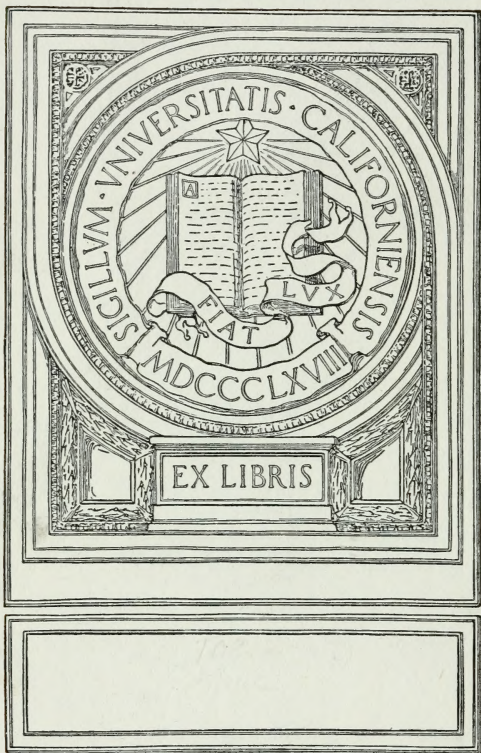

D S
38
.4
A2
A73
1855
MAIN

UC-NRLF

B 4 021 890

THE

Ā'ARAS-I-BOZORGAN

BEING AN

OBITUARY OF PIOUS AND LEARNED MOSLIMS

FROM THE

BEGINNING OF ISLĀM TO THE MIDDLE

OF THE

TWELFTH CENTURY OF THE HIJRAH.

W. Nassau Lees
EDITED BY W. NASSAU LEES,

AND

MAWLAWI KABIR AL-DĪN AHMAD.

PUBLISHED BY W. N. LEES.

Aras

THE

Á'ARAS-I-BOZORGÂN

BEING AN

OBITUARY OF PIOUS AND LEARNED MOSLIMS

FROM THE

BEGINNING OF ISLÂM TO THE MIDDLE

OF THE

TWELFTH CENTURY OF THE HIJRAH.

EDITED BY W. NASSAU LEES,

AND

MAWLAWI KABIR AL-DÍN AHMAD.

PUBLISHED BY W. N. LEES.

518552

DS38
.4
A2A73
1855
MAIN

TO
F. WÜSTENFELD, P.D., &c. &c.

AS A

SMALL TOKEN OF GRATITUDE FOR THE GREAT ASSISTANCE,

FOR

SOME YEARS DERIVED

FROM

HIS LEARNED LABOURS,

BY

THE PUBLISHER.

THE PUBLISHER.

M40946

P R E F A C E.

THIS little work will be acceptable, I hope, to many Orientalists. I am inclined to think, too, that it will be found, to some extent, useful; and for no reason more so, than because the notices it contains, are, for the most part, concise, containing, generally, the name, day and date of death, birth-place, and place of burial of the individual noticed, in a few lines. These are facts regarding authors, divines, and other persons of note, upon which the memory requires frequent refreshings; yet, how seldom can they be ascertained, without wading through a mass of matter, interesting perhaps to the reader of special biographies, but the source of a great loss of time to the editor, or others seeking for this information only.

The compilation contains notices of but two hundred and fifty men. It cannot therefore, be considered very complete. As its title imports, the object of the compiler or abbreviator has been to chronicle the decease of men of piety.* He has included in his list, however, a few of the Caliphs, and many celebrated authors, Doctors of law and divinity, besides some poets and men of general learning. Of Biographical works, similar

* To distribute something in charity on the anniversary of the death of a holy man is meritorious. The day, and, if possible, the hour, at which the soul departed, should be discovered: the tomb should, if practicable, also, be visited, and the shade invoked: for it is supposed that departed souls return once a year. *i. e.*, on the day of death, to the spot from whence they fled:—

لأن ارواح الموتى ياتون في ايام الاعراس في كل عام في ذلك الموضع
في تلك الساعة

in subject to this Obituary, we have several in Persian, and many of them are by no means rare in India. Such for instance as the *Nafahát al-Ons* of Jámí; the *Akhbár al-Akhyár* of 'Abd al-*Haqq* Dihlawí; the *Mirat al-Jinán* of Yáf'ái; the *Tadzkirat al-Awlia* of the Shaikh Faríd al-Dín 'Attár; and other similar *tadzkirahs*, are to be found in most good libraries. The notices in these books are generally full, and, consequently, contain much that has no interest for any but the disciples of mysticism, believers in the wonders and miracles said to have been performed by the remarkable men of their order. The tendency of our Compiler, also, has been to notice men of sanctified memory, at greater length than those who, though good and pious Moslims, obtained celebrity rather on account of their great learning than for their piety;—He has not, however, indulged it to a very great extent. To the Bani 'Alawí, he has been very partial, so much so indeed, that I have thought genealogical tables* of a portion of the family, would not be unacceptable, and I am induced to add here a few lines regarding them.†

The Bani 'Alawí claim descent from 'Alyí, and the Prophet, but their right to this distinction is not generally admitted; and while some are willing to allow them to be the descendants of 'Alyí, they deny that they are so descended by Fátimah. According to their own accounts, Aboo 'Ícá Moḥammad b 'Alyí al-'Oraidí, a grandson of J'afar al Çádiq, emigrated with his family and many of his relations from Madínah, about the beginning of the third century, and went to 'Iráq, where

* Mawlawí Kabír al-Dín has bestowed great labour on these tables. Our sources of information, however, were not such as to enable us to assert that it may not contain a few errors, though we trust their number is few. It might have been greatly enlarged, but to do so was not thought necessary.

† This account is given on the authority of a very celebrated member of the family, Moḥammad b Abi Bakr al-Shillí, the author of the 'Iqd al Jowáhir, the *Mashr'a*, &c. &c.

he settled at Basrah. His grandson, *Aḥmad* b 'Ícá, again emigrated from thence, in the year 317 H.; but not finding a resting place at either Makkah or Madínah,* he proceeded (A. H. 318) to *Hadramawt*, and took up his abode at a town called *Hasísah*. *Aḥmad*'s son removed from this place, and went to dwell at *Somal*, and there the father of the present large family, *Aboo Moḥammad 'Alawí* b 'Obaid Allah, commonly called simply '*Alawí*—was born, about the beginning of the fourth century of the Hijrah.† *Somal* continued to be the head-quarters of the family until the year A. H. 520, when '*Alawí*'s great grandson, '*Alyí* b '*Alawí* b *Moḥammad* b '*Alawí*, commonly called *Khál'i Qasam*, removed it to *Tarím*,‡ a town about three miles distant, which city continued to be their chief place of residence for many years, and was long, and is so now I believe, considered a place of great holiness. From '*Alawí*, in a direct line, are descended the *Ḥálīb* al-Marbát (d. A. H. 551); the *Faqíh* al-Moqaddam (d. 653); al-Saqqáf, (d. 819); al-'Aidroos (d. 865);§ and others whose names are up to the present day held in great veneration in the South of Arabia;—But for further information on these points, I must refer the reader to the genealogical table.

The manuscript which has furnished the text of this book belongs to the Library of the College of Fort William. It was originally written in Arabic, and translated into Persian,

* These sacred places were at this time deluged with blood; the black stone was even sacrilegiously torn from the K'abah, and the holy well, *Zam Zam*, was filled with the bodies of the dead:—See Life of 'Obaid Allah, Mahdí, History of the Caliphs, &c.

† The exact dates of '*Alawí*'s birth and death do not appear to be known. The above-mentioned date, however, cannot be far wrong, as it is stated that his father died A. H. 383.

‡ This word is pointed *Tíryam* in the *Qámoos*.

§ A descendant of this family is now Shaikh at 'Adan, and has very great interest and influence with the wild Arabs of the neighbouring country.

but whether by the Compiler or another hand I am unable to say. It has neither preface nor conclusion, and was probably compiled by some pious descendant of the 'Alawí family, for his own use, and never published. Several articles have not the name of any book appended to them; and these I assume, for the most part, to be original, as they almost all chronicle the deaths of men who died in the twelfth century. The latest date mentioned is A. H. 1160, so it is probable that our Compiler died about one hundred years ago.

The Arabic version of the compilation is generally clear, and is written in good language; but the Persian is only Persian in words, the idiom and construction being almost wholly Arabic.* It has therefore been necessary to take considerable liberties with the text, to make it even clearly intelligible, but I would mention that nothing more has been attempted. The compilation is valuable for its contents, the style in which it is written is of minor importance.

The following books have furnished the author's materials:—

تاریخ سیوطی * مرآة الاسرار و معدن الانوار للشيخ عبد الرحمن
الچشتي * المشرح لسيد محمد الشلي باعلوي * نفحات الانس للجامي *
بهجة الاسرار * حل الرمز اللطيف للسيد محمد الضعيف السقاف *
ذيل لامع للشيخ ابراهيم الكردي * رساله دليل العارفين - عقد الجواهر
والدرر للسيد محمد الشلي باعلوي * كتاب رحيميه في القيام بوظايف
العبودية للسيد الحسن بن خليل المقدسي * كتاب غاية القصد و المراد
في مناقب عبد الله حداد * كتاب الغرر * مرآة الجنان تاريخ عبد الله يافعي *
النور السافر في اخبار اهل قرن العاشر لعبد القادر بن شيخ العيدروس *

The first four of these books, I have had the advantage of

* Neither the Persians nor Indians think it necessary, in translating works of this nature from the Arabic, to pay any attention to the idiom of the language into which they translate:—Who would suppose that the jargon of the *Nafahát al-Ons* was from the pen of the elegant *Jámí*? The Persian version of this work has been preferred, only, on account of Persian being more generally read. The names and titles, &c., however, as they presented a strange appearance in Persian, have been left in the original Arabic.

consulting,* and the result has not been unfavourable to our author. For the 'Iqd al-Jowáhir wa al-doror†, and the Noor al-Sáfir, which have been largely extracted from, I have made much inquiry, but unfortunately without success. I had a copy of Yaf'ái's book, the Mirat al-Jínán, but I could not use it, as it is in that state, in which, alas! too many valuable MSS. are found in India, viz:—*crumbling to dust!*

COLLEGE OF FORT WILLIAM, }
1st December 1855. }

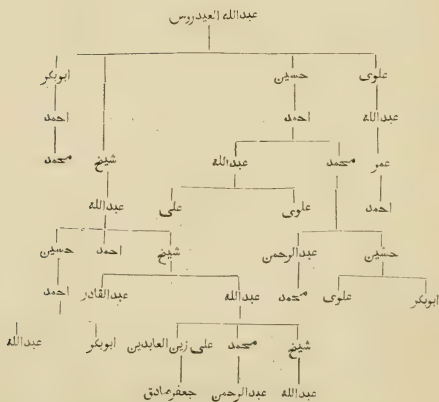
W. N. L.

* Besides these we have also used the Akhbár al-Akhyár; 'Attár's Tadzkirat al-Awlia; the 'Iqd al-Nabawí wa al-Siyar al-Moçtafawí of Shaikh b. 'Abd Allah b. Shaikh b. Saiyid 'Abd Allah 'Aidroos; the Makhzan al-A'arás of Mohámmad Najíb Qádirí Ajmírí; the Montakhab Bahjat al-Asrar, and a portion of the Bahjat al-Asrar; the Rawd al-Riá'ín, and Kholáçat al-Mafâkir, both of Yáf'ái, and other books. But the Mashr'a' of Mohámmad al-Shillí has been of more use to me than any other book. I must not moreover fail to notice the obligations I am under to Mohámmad Yá Sín, a worthy and excellent Arab, who having spent the greater portion of his life in visiting tombs and holy places, has a wonderful knowledge in these matters. He enabled me to correct the orthography of many proper names.

† A copy of the 'Iqd al-Jowáhir is among the MSS. left by the late Sir Henry M. Elliot, K. C. B. It is an obituary, in Arabic, of men who died in the eleventh Century of the Hijrah.

شجرة مشاهير اولاد عبد الله العيدروس بن ابي بكر بن عبد الرحمن

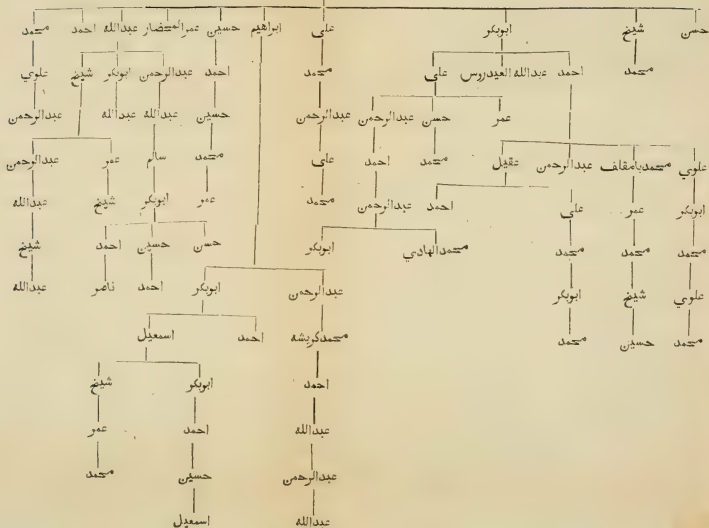
السقاف

1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

شجره مشاهير اولاد عبدالرحمن السقاف بن محمد مولى الدولة

عبد الرحمن السقا

حسن

علوي

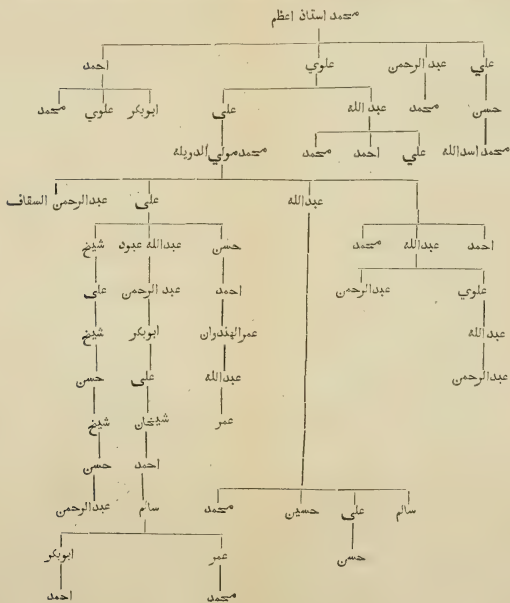
ابوبكر

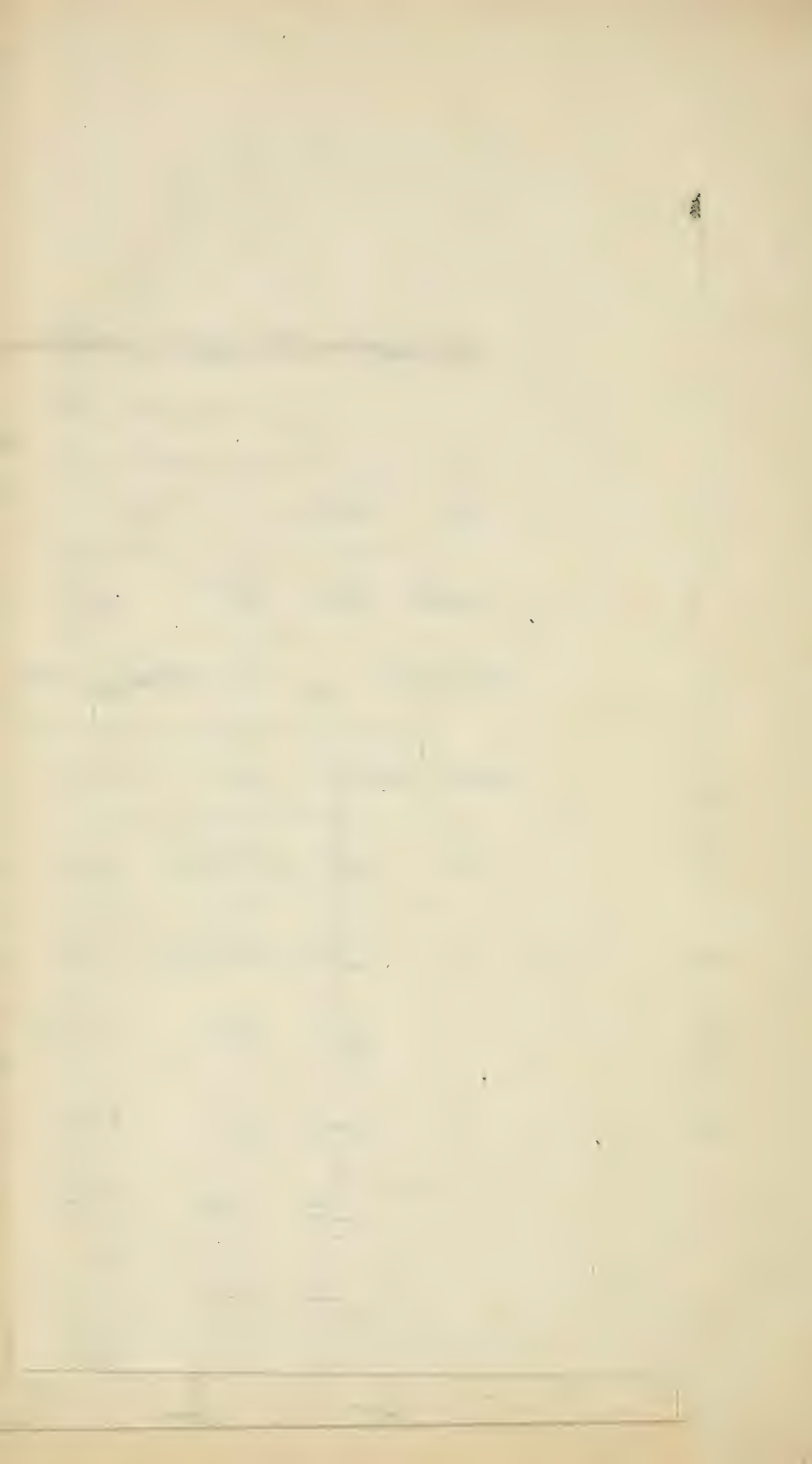
محمد

علوي

محمد

شجرة مشاهير اولاد محمد الاستاذ الاعظم الفقيه المقدم بن علي بن محمد صاحب الميراث

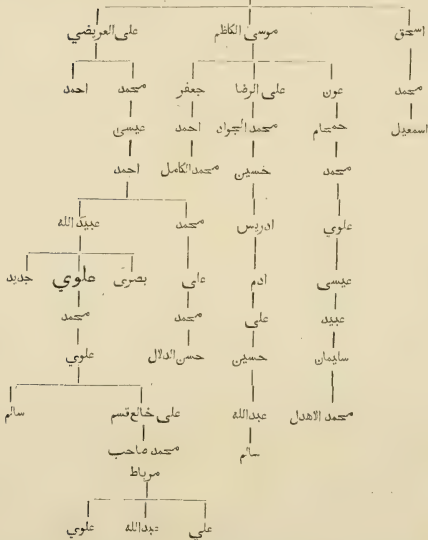

شجره مشاهير اولاد جعفر صادق بن محمد باقر بن علي زين العابدين بن حسين

بن علي بن ابي طالب رضي الله عنهم

جعفر صادق

غلط نامه

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۲	۱	دواز دہم	دواز دہم
۵	۷	با بایزید	با بایزید
۸	۱۲	با اذان	وقت اذان
ایضا	۲۲	روح	روح
ایضا	ایضا	ار	و
۲۰	۷	احول	احوال
۴۸	۲۰	الشیخ	شیخ
۵۱	۱۸	مہذی	مہذی
۵۳	۱۰	العالم	العام
۵۵	۴	السمہودی	السمہودی
ایضا	۶	بسمہودی	بسمہودی
۵۶	۸	شصت	شش
۶۹	۸	باعبد	باعبد
۷۵	۲۱	موفون	مدفون
۷۷	۹	تغور [؟]	تغز

محمد بن الفضل	٢٤٧	نصر بن عبد الرزاق	١٥١
محمد محبدي	١٥٨	نظام الدين محمد	٣٢
محمد بن محمد جلال الدين	١٨١	نعمان بن ثابت ابو حنيفه	٩٩
محمد بن معروف	٢٣٩	نعمه الله الهندي	١٤١
محمد مولى دوبله	١٠٩	نور الدين على الاجهوري	١٤١
محمد بن ياسين المنوفي	١٨٨	نور الدين على	
محمد بن يزيد بن ماجه	٢٢٩	الشبرايملي	١٤٤
محمى الدين عبدالقادر		نور الدين علي بن عبد الله	١٥٤
الجيدلاني	٣٥	و	
محمى الدين ابن العربي	٣٤	وجيه الدين	٧٨
محمى الدين يحيى النوي	٧٥	ه	
مسلم بن الحجاج	٧١	هارون الرشيد	٥٨
مشيخ بن عبد الله	٢٣٥	هاشم بن احمد	٢٤٠
مصطفى بن عمر	١١٠	ي	
معروف بن عبد الله	٢٣٤	ياسين الخليلي	٢٩
موسى بن زين العابدين	٢٠٦	ياسين بن زين الدين ..	١٠٢
موسى بن عبد القادر		ياسين المغربي	١٧
الجيدلاني	٩٩	يحيى بن عبد القادر ..	١٠٨
ن		يوسف بن محمد	٢١٣
نجيب الدين المتوكل ..	١٢٩		

ق

محمد شريف بن يوسف ٢٥٠

٢٠ قطب الدين الدهلوي .. محمد بن عبد الرحمن .. ٩٧

٩٥ قطب الدين يحيى الجامي .. محمد بن عبد الرحمن

ل

٢٣٢ الرعيضي

٩٤ ليث بن سعد .. محمد بن عبد العزيز .. ٩٧

٨٣ .. محمد بن عبد القادر ..

م

٢٢٧ مالک بن انس .. محمد بن عبد القادر

٨٢ مامون بن هارون الرشيد .. الجيلاني .. ١٧٣

٨٨ محب الله صدر يوري .. محمد بن عبد الله

١ محمد رسول الله صلعم .. العيدروس .. ١٨٤

١٣٠ محمد بن ابراهيم .. محمد بن عبد المنعم .. ١٢٣

١٨٩ محمد بن احمد بن عيسي .. محمد بن علاء الدين .. ١٤٩

١٤٧ محمد بن احمد الفاكهي .. محمد بن علوي .. ٢٧

٧٠ محمد بن ادريس الشافعي .. محمد بن علي بن عبد الله .. ١٤٣

١٣٣ محمد بن اسمعيل البخاري .. محمد بن علي بن محمد .. ١٩٠

١٣٥ محمد بن جرير الطبري .. محمد بن علي الفقيه المقدم .. ١٩٧

٩٤ محمد بن حامد .. محمد بن علي الهادي .. ٢٣٠

١٩٤ محمد بن حسن .. محمد بن علي بن عراق .. ٢٣١

١٤٣ محمد بن حسين القمط .. محمد بن عمر الحبشي .. ٢٤١

١١ محمد بن زين العابدين .. محمد بن عمر الحضرمي .. ٢٣٨

٢١٨ محمد الساوي .. محمد بن عيسى الترمذي .. ٧٢

١٤٢ .. محمد بن شمس محمد .. محمد غزالي .. ٩٢

١٨٧ ..	عبد الرحمن بن عيسى	١٢٠	مذكور
١٩٩ ..	عبد الرحمن محجوب	٧٩	شيخ بن علوي
١٨	عبد الرحيم بن عبد الرزاق	ص	
	عبد الرزاق بن عبد القادر	٣٩	صبيغة الله
١٥٠	الجيلاني	١٤٩	صدر الدين بن احمد
١٤٣ ..	عبد السلام بن ابراهيم	١٩٩	صفى الدين احمد
١٣٨	عبد السلام بن عبد الرحمن	ط	
٩٢	عبد السلام بن عبد الوهاب	٩	طاهر بن حسين الاهدل
١٤٨	عبد العزيز بن محمد	٢٠٩	طيب بن عبد الله
٢١١	عبد القادر بن شيخ العيدروس	ع	
٢٠٣	عبد الله بن احمد بن علي	١٣	عباس بن حمزة
	عبد الله بن احمد	٩٨	عباس بن عبد المطلب
٢١٢	بن حسين	١٩٥	عبد الجوامع بن ابي بكر
٢٢١	عبد الله البلياني	١١٨	عبد الحق بن محمد
٢٠١	عبد الله بن جعفر مدهر		عبد الرحمن بن احمد
٣٧	عبد الله بن زبير	٣٨	با علوي
١٠	عبد الله بن سعيد		عبد الرحمن بن احمد
١٠٠	عبد الله بن شيخ	١٢١	علوي
	عبد الله بن شيخ	٨١	عبد الرحمن بن عبد الكريم
١٥٩	(ابو محمد)	٢٢٥	عبد الرحمن بن عبد الله
١٢	عبد الله صدقة ..	٧٩	عبد الرحمن بن علي الديبع
١١٧ ..	عبد الله بن عبد الرحمن	٢٠٤	عبد الرحمن بن عمر

- حسين المالكي ٢٣٦
 حسين بن محمد بافضل ١٦٨
 حسين بن محمد كرماني ١٠٦
 حسين مخدوم جهانيان .. ١٩١
 حمزة بن عبدالله ١٥٥
 حمزة بن عبدالمطلب .. ١٣٢
 حنيف الدين العمري .. ١٠٣
- ش
- شجاع الدين عمر المحضار ١٧٥
 شرف الدين بن يحيى ١٩
 المنيري ١١٤٧
- شمس الدين علي ٩٠
- بن عبدالله ٥٦
- شمس الدين علي بن موسي ١٨٠
- شمس الدين بن محمد اسد ١٢٨
- شمس الدين محمد الكوسي ٥٠
- شهاب الدين احمد العباسي ٢٣٧
- شهاب الدين احمد بن عثمان ٢١٠
- شهاب الدين احمد بن علي ٢٠٨
- شهاب الدين احمد بن محمد ١٤٠
- شيخ بن عبد الرحمن .. ٥٤
- شيخ بن عبدالله ٧٧
- شيخ بن عبدالله جد شيخ ..
- داود بن سليمان ١٩
 ركن الدين علاء الدولة ٩٠
 زكريا بن محمد ١٨٠
 زين الدين ابوبكر الخوافي ١٤٨
 زين الدين التاييادي .. ٢٢٣
 زين الدين علي اللالا ١٥
 زين بن عبدالله ١٦٢
 زين العابدين بن عبد الرؤف ١٥٧
 زين العابدين بن عبد القادر ١٢٤
- س
- سالم بن احمد ١٦٠
 سري بن مغلس السقطي ١٢٧

٨٩	احمد بن عمر الهندوان ..	٢٣٣	جارالله عيسى بن محمد
١١٤	احمد بن محمد الكجراتي	١١٥	جعفر الصادق العيدروسي
١٧١	احمد بن محمد الهيتمي ..	٧٣	جلال الدين ابوزيد ..
١٩٢	احمد نورالحق	١٩٩	جلال الدين التهانيسري
١٥٩	احمد الهادي	١٥٩	جلال الدين السيوطي ..
٢٢٠	اسحق بن محمد	٢٢٠	جلال الدين محمد البلخي
٢٩	اسعد البلخي	٢٩	جمال الدين الجورفاني ..
٨	اسماعيل السجدي	٨	جمال الدين الكشيبري ..
٢٢٤	اسماعيل بن عبد الرزاق ..	٢٢٤	جمال الدين محمد
٩١	امام الدين بن احمد ..	٩١	جمال الدين محمد طاهر

ب

١٨٢	بدر الدين الحسين	١٥٣	جنيد بن احمد

ح

١٥٢	بدر الدين محمد	١٥٢	حاتم بن احمد
٢٤٩	برهان الدين غريب	٢٤٩	حسام الدين ملتاني ..
٢١٩	بشر الحافي	٢١٩	حسن دنجيهي
١٩	بهاء الدين عمر	١٩	حسن بن علي رض
١٤	بهاء الدين نقشبنذ	١٤	حسن بن علي العسكري ..

ت

٩	تاج الدين بن احمد	٩	حسين البصير
١٤٠	تاج الدين بن زكريا	١٤٠	حسين بن عبد الرحمن

ج

٥٧	جارالله بن عبدالعزيز ..	٥٧	حسين بن عبد الله
			حسين بن علي رض ..

فهرست اسمای اعراس بزرگان

۱

ابراهیم کردی	۳۶	احمد بن حسین الرفاعی	۵۱
ابراهیم بن عبد الرحمن ..	۶۰	احمد بن حسین العید روسی	۴۵
ابراهیم بن محمد الحضرمی	۱۹۴	احمد بن حنبل	۳
ابراهیم بن محمد المامونی	۱۲۵	احمد بن شعیب النسائی	۲۲۸
ابوبکر بن احمد الشلی ..	۲۴۲	احمد بن شهاب الدین ..	۱۹۷
ابوبکر بن سالم شیخان ..	۲۴۴	احمد شیخان با عبود ..	۸۴
ابوبکر بن سالم بن عبد الله	۱۸۵	احمد بن شیخ العیدروس	۱۰۱
ابوبکر الصدیق	۵۵	احمد بن عبد الله باعلوی	۲۴۳
ابوبکر بن عبد الله	۱۳۷	احمد بن عبد الله البری	۲۴۵
ابوبکر بن محمد	۲۱۵	احمد بن عبد الله المستان	۵
ابو الحسن النجار	۱۹۳	احمد بن علوی	۱۱۹
احمد بن ابی بکر	۳۱	احمد بن علی البسکری	۲۴
احمد بن ابی الفتح ..	۸۵	احمد بن علی الحضرمی	۲۸
احمد باعتر	۱۴۵	احمد بن علی الشناوی	۱۸۶
احمد بن تاج الدین	۱۰۴	احمد بن عمر الزبیدی ..	۲۲

که استاد از راه بغداد در سینه یک هزار و پنجاه و پنج بحج رفت و تا مدت دو سال بمجاورت حرمین قیام نموده بوطن خود مراجعت نمود من بعد باز در حرمین آمد و من هنگام قیام وی در مدینه اندکی از "شرح مواقف" و قدري "از فتح الباري" پیش او خواندم *

[از ذیل الامم] (۲۵۰)

تمام شد اعراس بزرگان

۲۱ وفات یافت - الشيخ ابو عبد الله محمد بن الفضل بن الطاقی
 السجستاني الهروی مرید موسی بن عمران خیر الفتیان حاوی العلوم
 الباطنة و الظاهرة - غره صفر سنه چهارصد و ده نفع الله به و بعلمه *
 [از نفحات الانس] (۲۴۷)

۲۲ وفات یافت - السيد عبد الله بن غوث الثقلین السيد عبد القادر
 الجيلاني قدس الله اسرارهم - بست و هفتم صفر سنه پنجد و
 هشتاد و هفت و ولادتش در سنه پنجد و هشت بود و وی
 اسن اولاد غوث الثقلین است و از والد خود و غیره علم فقه اموخته
 نفع الله بهم * [از کتاب بهجة الاسرار] (۲۴۸)

۲۳ وفات یافت - السيد الجلیل العارف بالله الحسين بن عبد الرحمن
 بن محمد العیدروس - وقت عصر روز چهارشنبه بست و یکم صفر
 سنه یکهزار و یکصد و پنجاه و شش در بلاد رازپور و بعد گذشتن ربعی
 از روز پنجشنبه بست و دوم صفر مدفون شد و لفظ " مثواه في
 دار العلی و السلام " تاریخ وفات اوست و وی از خلفای سید علی
 بن عبد الله العیدروس صاحب سورت است نفعنا الله بهم [؟] (۲۴۹)

۲۴ وفات یافت - الاستاذ العالم العامل الحسیب النسیب الزاهد
 ملا محمد شریف بن ملا یوسف بن القاضي محمود بن ملا کمال الدین
 الکورانی الصدیقی - بست و دوم صفر سنه یکهزار و هفتاد و هشت
 در بلدة ابّ از اعمال تعزّاز مضافات یمن رحمه الله رحمةً واسعةً و وی
 از والد خود اخذ نموده و در حال درس دادن قرآن قرآن را یاد گرفته
 و وی را دو حاشیه بر تفسیر بیضاوی است و علاوه بران مصنفات
 فادرة او بسیار است - و شیخ ملا ابراهیم کردی در کتاب امم نوشته

۱۸ وفات یافت - السيد لجليل العارف بالله ابو بكر بن سالم شيخان باعبرود باعلوي المكي - روز يكشنبه ششم صفر سنه يک هزار و هشتاد و پنج بمکه مشرفه و در معلاة بتربة بني علوي مدفون شد و وی از والد خود و غيره اخذ نموده و بسياری از خلائق ازو منتفع شدند نفع الله به * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۱۴۴)

۱۹ وفات یافت - الشيخ علامة عصره و فهامة فضلاء دهرة قرّة عين اصحاب ابی حنيفة النعمان المشار اليه في التحقيق بالبنان الخطيب احمد بن عبد الله بن ابی اللطف البري الحنفی - شب بست و پنج صفر سنه يک هزار و نود و دو در مدينه منورة و عمرش هشتاد و چند سال بود و وی در فن بلاغت و حسن عبارت از میان علما و مشايخ مدينه مشهور و ممتاز بود و شيخ عبد الملك العصامي و شيخ عبد الرحمن المرشدي منجماء مشايخ وي اند و رياست علمای مدينه بوی رسیده بود رحمه الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۱۴۵)

۲۰ وفات یافت - الشيخ العارف القطب الشيخ برهان الدين غريب قدس سره - دوازدهم صفر سنه هفتصد و سي و دو در قرية روضه از اعمال دولت اباد رحمه الله و نفع به و بلدة برهان پور بر نام وی بنا نهاده اند و وی را در میان خلفای سلطان المشايخ شاني بزرگ بود و وی در ارادت از همه مريدان وی قدیم بود و هرگاه شيخ شکر گنج شيخ سلطان المشايخ را برفتن دهاي حکم کرد سيوای شيخ برهان الدين و شيخ حسام الدين ملتاني ديگر کسی همراه او نبود و تا حين حيات سلطان المشايخ گاهی شيخ برهان پای خود سوي غياث پوره نکردی نفع الله به * [از ترجمه مراة الاسرار] (۲۱۴۶)

والدرر]

(۲۴۰)

۱۵ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله الشريف محمد بن عمر الحبشي باعلوي الشهير بالغزالي نزيل مكة المشرفة - روز چهارشنبه بست و هشتم صفر سنه يک هزار و پنجاه و دو رحمه الله و نفع الله به * [از عقد الجواهر والدرر] (۲۴۱)

۱۶ وفات یافت - السيد الجليل العلامة الشريف ابوبکر بن احمد الشلبي باعلوي والد منصف "المشرع" و "عقد الجواهر" - روزشنبه بست و پنجم صفر سنه يک هزار و پنجاه و هشت [سه] بمدينه تريم و در مقبره زنبيل مدفون شد و سيد، عبدالله بن شيخ العيدروس و پسرش سيد زين العابدين و غيرهم از مشايخ وي اند و اکثري از مردمان به علوم وي منتفع شدند نفع الله به * [از عقد الجواهر والدرر] (۲۴۲)

۱۷ وفات یافت - السيد العارف احمد بن عبدالله بن علي بن عبد الله بالفقيه باعلوي صاحب الشبيكة - شب سه شنبه هشتم صفر سنه يک هزار و هشتاد و دو در مکه و بعد برآمد افتاب نماز جنازه وي خواندند و جمعيتی کثير بر جنازه وي حاضر بودند و در شبیکه بقبه پدرش ملصق دیوار مغربي ويرا دفن کردند و ولادتش در سنه يک هزار و دوازده در مکه بود و هم در انجا بحمد رشد رسيد و بخدمت والد خود تربيت یافت بعده بملازمت محمد عم خود در آمد و وي مردی متواضع و خلیق بود و هرگاه عمش حسين بن علي وفات یافت بر عهده وي منصوب شد و بحسن و خوبي انجام ان نمود و خواص و عوام معتقد وي گشتند و در حسن سيرت و تنوير بصيرت يگانه بود نفع الله به * [از عقد الجواهر والدرر] (۲۴۳)

روز سه شنبه دوم صفر سنه یکهزار و بست و دو و وي در صحبت
برادر خود شيخ عبدالله مشهور بود و ار ديگران اخذ نمود و اندکي
از علم حاصل کرد و در عبادت کوشش بليغ نمود و از مردمان
گوشه گزين شد و بذکر خدا مداومت مي نمود و خدای عزوجل دل
اورا از محبت خود پر کرده بود نفع الله به * [از عقد الجواهر
و الدرر] (۲۳۸)

۱۳ وفات يافت - الشيخ العارف احد عباد الله الصالحين المواظبين
على طاعة رب العالمين الشيخ محمد بن معروف بن عبدالله باجمال -
شب شنبه چهاردهم صفر سنه یکهزار و بست و دو و وي نزد
مردمان محبوب و مقبول و معتقد و پرهيزگار و زاهد و قانع بود و
گمنامي را دوست داشتی و شهرت را مکروه پنداشتی و با خال
خود عبدالله بن عمر باجمال صحبت داشت و بسبب دعوات و
نظرات او برکتهاي عظيم حاصل شد نفع الله بهم * [من عقد الجواهر
و الدرر] (۲۳۹)

۱۴ وفات يافت - السيد الجليل ذو المجد الانيل صفوة النشأة
العلوية ونشوة الخمرة القدسيه مظهر تجلي جمال الجلال و مظهر الرضا
بسابق الراي و المقال السيد هاشم بن احمد الحبشي باعلوي -
بعد نماز جمعه بستم صفر سنه یکهزار و چهل و چهار در مکه مشرفه
و بوقت مغرب شب شنبه بجوار برادران خود در معلاة بحوطه دنيا
مدفون شد و وي در مکه متولد شد و هم در انجا بحد رشد رسيد
و با اکابر علما و اولياي انجا صحبت داشت و در قذاعت و عفت
بر طريقه بزرگان - صالحين خود بود نفع الله بهم * [از عقد الجواهر

ابو محمد معروف بن عبد الله بن محمد باجمال - شب شنبه پانزدهم
 صفر سنه نهصد و شصت و نه بموضع دوعن و ولادتش در موضع
 شبام شب جمعه یازدهم رمضان سنه هشتصد و نود و سه بود و
 بعضی از فضلا در مناقب وی تصنیف خاص نموده اند نفع الله به *

[از النور السافر] (۲۳۴)

۹ وفات یافت - السيد الجايل العارف بالله الوالي الشهير مشيخ
 بن عبد الله بن الشيخ الشريف على بن ابي بكر بن السقاف علوي
 نفع الله بهم - آخر وقت روز دو شنبه هشتم صفر سنه نهصد و هفتاد و
 شش در تريم و وی از اکابر عارفین بود و در وفق ثلاثي و معرفت
 اسم اعظم تصرف تمام داشت نفع الله به * [از النور السافر] (۲۳۵)

۱۰ وفات یافت - الشريف الفاضل القاضي حسين المالكي - نهم
 صفر سنه نهصد و نود و لفظ "تسع في صفر" ماده تاريخ وفات اوست
 و وي از اعيان اهل مکه و روسا و فضلاي انجا بود نفع الله به
 و بعلمومه و اسراره آمين * [از النور السافر] (۲۳۶)

۱۱ وفات یافت - الشيخ الصالح العلامة شهاب الدين احمد بن شيخ
 بدر الدين العباسي المصري الشافعي - شب جمعه چهارم صفر سنه
 نهصد و نود و دو در احمد اباد و عمرش قريب نود سال بود و وی
 از علمای عاملین و عباد الله صالحین است و شيخ الاسلام زکریا انصاری
 و غیره از مشایخ وی اند نفع الله بهم و باسراهم آمين * [از
 النور السافر] (۲۳۷)

۱۲ وفات یافت - الشيخ العارف بالله محمد بن عمر بن عبد الله
 بن احمد باجمال الحضرمي احد عباد الله الصالحين الاوليا العارفين -

۵ وفات یافت - الشيخ العارف الرباني القطب الصمداني شافعي زمانه و جزید دهره و آوانه ولی الله بالاتفاق الشيخ محمد بن علی بن عراق [؟] الکنانی - روز یکشنبه هفتم صفر سنه نه صد و سی و سه بمکه مشرفه و وی رضي الله عنه از کبار مشایخ عارفین است - از کرامات اوست که وی روزی زیر درختی نشسته بود که ناگاه قول بوصیری "و ارودته الجبال الشم من ذهب" که در قصیده برده گفته در دل او خطور کرد و حال آنکه این به نسبت رتبه آنحضرت صلی الله علیه و سلم بس قلیل است پس وی گفت که هنوز این خطور در خاطر ما تمام جا نگرفته بود که دیدم که آن درخت همه زر شده است پس از دیدن این امر هیبتی در دلم جا گرفت و روی تضرع و زاری بدرگاه خالق باری آوردم تا اینکه آن درخت بحالت اصلی آمد نفع الله به *

[از النور السافر] (۲۳۱)

۶ وفات یافت - الشيخ الامام الولی العارف محمد بن عبد الرحمن بن حسن الرعیني الاندلسي الاصل الطرابلسي المولد المالکي نزیل مکه المشهور کسلفه بالخطاب - در نصف آخر از شب شنبه دوازدهم صفر سنه نه صد و پنجاه و ولادتش وقت نماز جمعه در ثلث اخیر ماه صفر سنه هشتصد و شصت و یک در طرابلس نفع الله به *

[از النور السافر] (۲۳۲)

۷ وفات یافت - السيد الجلیل العلامة قطب دایرة الاحسان العلامة احمد بن عمر الهندوان باعلوی - وقت عشا شب جمعه نوزدهم صفر سنه یکهزار و یکصد و بست و دو نفع الله به و بعلموه [؟] (۲۳۳)

۸ وفات یافت - الشيخ الكبير العارف بالله ذوالکرامات الخارقة

شهر صفر الخیر

۱ وفات یافت - الامام ابو عبد الله مالك بن انس امام دار الهجرة رضي الله عنه - بماء صفر سنه يكصد و هفتاد و نه در مدينه منوره و ولادتش در سنه نود و چار بود * [از حل الرمز اللطيف للسيد محمد الضعيف] (۲۲۷)

۲ وفات یافت - ابو عبد الرحمن احمد بن شعيب النسای - روز دوشنبه بست و سوم صفر سنه سه صد و سه در فلسطين و حافظ ابو عامر العبدري گفته که وی وفات یافت در رمله بمدينه فلسطين و در بيت المقدس مدفون شد و دارقطني گفته که در حالت مرض ويرا بمکه بردند و همان جا بماء شعبان دفن کردند و ولادتش در سنه دو صد و چهارده بود - و نسا قرية از نيشاپور است و بعضی گویند که از فارس است * [از حل الرمز اللطيف] (۲۲۸)

۳ وفات یافت - ابو عبد الله محمد بن يزيد بن ماجه - [روز؟] در سنه دو صد و هفتاد و سه و ولادتش در سنه دو صد و نه بود * [از حل الرمز اللطيف] [و ابن خلیکان گفته است که وفاتش روز دوشنبه در ماه رمضان بود] (۲۲۹)

۴ وفات یافت - الشيخ الكبير قطب العارفين و سلطان العاشقين ابو عبد الله محمد بن علي بن محمد السودي الشهير بالهادي اليماني - روز چهار شنبه هفتم صفر سنه نه صد و سي و دو در بلدة تعز و قبرش آن جا مشهور است نفع الله به و ببرکاته و بعلمه * [از الذور السافر] (۲۳۰)

است قدس الله تعالى روحه و تربیت ایشان در سلوک
از روحانیت شیخ ابو یزید بود نفع الله بهم * [از نفحات
الانس] (۲۲۲)

۲۲ وفات یافت - الشیخ مولانا زین [الدین] ابوبکر التاییدی قدس
الله روحه - روز پنجشنبه وقت نصف النهار سلخ محرم سنه هفتصد
ونود و یک وی در علوم ظاهر شاگرد مولانا نظام الدین هروی
است و در علوم باطنی تربیت از [روحانیت] شیخ الاسلام
بسیار می کرده است * [ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۲۲۳)
۲۳ وفات یافت - السید اسمعیل بن عبد الرزاق بن غوث الثقلین
السید عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - سیزدهم محرم سنه
ششصد در بغداد و بمقبره احمد بن حنبل مدفون شد * [از بهجة
الاسرار] (۲۲۴)

۲۴ وفات یافت - السید عبد الرحمن بن عبد الله بن غوث الثقلین
السید عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - بست و ششم محرم
سنه ششصد و چهارده در بغداد و مولدش در سنه پنجه صد و چهل
و سه بود * [از کتاب بهجة الاسرار] (۲۲۵)

۲۵ وفات یافت - السید العارف بالله عالم زمانه و قدوة اوانه
السید علی بن محمد الشاطری باعلوی - آخر روز شنبه سلخ محرم
یعنی سیم محرم سنه یکهزار و یکصد و سی و شش و وی از اجل
خلفای سید علی بن عبد الله العیدروس صاحب سورت است و جماعه
" السبت يوم انتقائه " من جمله ماده تواریخ که سید عبد الله مدهر
گفته تواریخ وفات او است نفع الله بهم * [؟] (۲۲۶)

وی از طبقه اولی بود نفع الله به * [از نفحات الانس] (۲۱۹)
 ۱۹ وفات یافت - الشیخ ابو القاسم الحکیم السمرقندی واسمه
 اسحق بن محمد بن اسمعیل - دهم محرم سنه سه صد و چهل و دو و
 در صفت وی گفته اند که از عرش تا فرش خاک سیوای خدای
 عزوجل بهیچک چیز نظرش نبود و در معاملات باخلق الله پاس
 خاطر ایشان کردی نه مطابعت خواهش خود و وی از مشایخ
 است و با ابوبکر الوراق و غیره صحبت داشت و در مقبره جاکردیزه
 مدفون شد نفع الله به * [از نفحات الانس] (۲۲۰)

۲۰ وفات یافت - الشیخ العارف عبد الله البلیانی قدس سره -
 روز عاشوره سنه ششصد و هشتاد و شش و لقب وی اوحید الدین بود
 وی از فرزندان شیخ ابو علی دقاق است و نسبت وی تا شیخ
 ابو علی دقاق بدین گونه است عبد الله بن مسعود بن محمد بن
 علی بن احمد بن عمر بن اسمعیل بن ابی علی الدقاق رحمهم
 الله اجمعین و سلسله خرقه وی همچنین است [وی خرقه از
 پدر خود ضیاء الدین مسعود و امام الدین نیز گویند و وی از
 شیخ اصیل الدین شیرازی و وی از شیخ رکن الدین شیرازی و وی
 از شیخ رکن الدین سنجاسی و وی از قطب الدین ابورشید ابهری
 و از شیخ جمال الدین عبد الصمد زنجانی و هر دو از شیخ ابولنجیب
 السهروردی] نفع الله به * [از نفحات الانس] (۲۲۱)

۲۱ وفات یافت - الشیخ ابو الحسن الخرقانی اسمه علی بن
 جعفر - شب شنبه دهم محرم سنه چهار صد و پنجم و انتساب شیخ
 ابو الحسن در تصوف بسلطان العارفین شیخ ابویزد بسطامی

۱۶ وفات یافت - مقتدی اهل الاستعلام صاحب الكشف و الانبام
رئيس ارباب اليقين القاضي عبد المقتدر بن القاضي ركن الدين -
بست و ششم محرم سنه هفت صد و نود و يك رحمه الله و نفع به
و وي از اكمل خلفای شيخ نصير الدين محمود قدس سره بود و طريقه
شيخ مسطور و خلفای وی اشتغال بعلم بوده و مقوله قاضي مذكور
است كه فكر كردن در يك مسأله شرعيه از هزار ركعت نماز افضل
باشد - و زبیره اش شيخ ابو الفتح جونپوري كه مرید و خليفه وي
بود ملفوظات وبرا جمع نموده است نفع الله به * [از ترجمه مرأة
الاسرار] (۲۱۷)

۱۷ وفات یافت - العارف بالله القاضي محمد الساري - چهاردهم
محرم سنه هشتصد و نه و در قرية ايرج مدفون شد - وي اول
بطلب عام مشغول گشت تا انكه استاذ وقت خود كردید بعده نزد شيخ
نصير الدين محمود آمد و بخدمتش تربيت یافت و بمرتبه كمال
رسید و یکی از اجلاى خلفای شيخ نصير الدين گردید و كمالات وي
بسيار است و خواجه اختيار الدين الايرجي یکی از خلفای اوست
نفع الله بهم * [از ترجمه مرأة الاسرار تصنيف شيخ عبد الرحمن
الچشتي بن عبد الرسول بن قاسم بن شاه بده بن میان شيخ بن
میان شيخ دانيال و نسب وی بعباس بن امير المومنين علي بن
ابي طالب رضي الله عنهم ميرسد] (۲۱۸)

۱۸ وفات یافت - الشيخ العارف بالله بشر بن الحارث بن
عبد الرحمن الحافى قدس الله سره - روز چهارشنبه دهم محرم سنه
دو صد و بست و هفت رحمه الله و كنيت وي ابو النصر است و

بخدمت عم پدر خود شید علوی بن عای بن عقیل رسید و سید مذکور ویرا از مقربین خود گردانید و الباس خرقه و تلقین اذکار منیفه فرمود و با دختر پسر خود گتخدا ساخت بعده وی بتحصیل علوم مشغول شد و از سید محمد بن علوی علم تصرف اخذ نمود و از دست وی خرقه پوشید و سید محمد مذکور ویرا بسیار دوست داشتی و اکثر زبان بثنای وی کشادی و نیز وی از شیخ محمد بابلی و شیخ عبد الله باقشیر و شیخ عبد العزیز الزمرمی اخذ نموده و کتابی چند بخدمت سید محمد الشلی مولف "مشرع" و غیره خوانده و وی مردی حلیم و صابر و متواضع و کثیر التلاوة و ملازم جماعت بود و کتابهای بسیار فراهم آورده بود و اکثری ازان بارشاد شیخ محمد بابلی وقف نموده رحمهم الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۱۵)

۱۵ وفات یافت - القطب الاکبر الشیخ فرید الدین مسعود شکر گنج رحمه الله - روز شنبه پنجم محرم سنه ششصد و شصت و هشت و بروایتی سنه ششصد و شصت و نه و مشایخ را بر کمال محبت و عرفان او اتفاق است و وی در ریاضات و مجاهدات و کشف و کرامات نظیر خود نداشت و در ذوق و شوق و تفرد و تجرید اعجوبه زمان بود و از بزرگترین خلفای شیخ خواجه قطب الاسلام الاوشنی بود و صاحب سیر الاولیا از سید محمد کرمانی نقل می کند که سلسله نسبت او با فرخ شاه سلطان کابل می رسد و نسبت او بحضرت عمر بن الخطاب رضي الله عنه منتهی می شود * [از ترجمه مرآة الاسرار] (۲۱۶)

روز چهار شنبه هفتم محرم سنه یکهزار و چهل و هشت و مردمان
بر جنازه وی گرد آمدند و بر فقدان وی تاسفها کردند و نیز شریف
زید بن محسن در جنازه وی حاضر بود و در معلاة بحوطه آل
باعلوی دفن کردند و ولادتش در تریم بود اما وی سکونت مکه اختیار
کرده بود و در انجا اورا پسران نجیب و شریف متولد شدند و هرچند
که وی اُمّی بود و نوشت و خواند نمیدانست لیکن مردمان
از خواص و عوام بحسن اعتقاد باو می گرائیدند نفع الله به و باسلافه
الطاهرین - و گفتند که از کرامات اوست که روزی پسران وی موی
سرهای خود میتراشیدند و بدان سبب در وقت رفتن ایشان بمکتب
تاخیری دست داد و طفلان از خوف زد و کوب معلّم هراسان شدند
پس وی طفلان را گفت که ما برای شما افتاب را تا تراشیدن موی
از جایش حرکت کردن نمی دهیم بعد دعا کرد که " اللهم بجاه نبیک
محمد صلی الله علیه و سلم ان توقف الشمس حتی یحلقوا الاولاد "
پس افتاب تا فراغت یافتن طفلان از مو تراشی بجای خود
قایم ماند و حاضرین این امر را بچشم خون معاینه کردند نفع الله بهم *

[از عقد لجواهر و الدرر] (۲۱۴)

۱۴ وفات یافت - السید الجلیل العلامة ابوبکر بن محمد بن ابی بکر
بن عقیل السقاف باعلوی بعد ظهر نهم محرم سنه یکهزار و هفتاد
و چهار و وی در سنه یکهزار و هجده در موضع قاره از اعمال تریم
متولد شد و از ایام طفولیت در عبادت خدای تعالی و رضای مولی
مشغول بود و قرآن مجید بخوبترین وجه یاد گرفت و از اکابر سادات
با سید احمد الحبشی و غیره صحبت داشت - بعده بمکه معظمه

۱۱ وفات یافت - السيد الجليل صاحب الكرامات الظاهرة و الاحوال الباهرة و الكشف الجلي و المنصب الشامخ العلي تجلی له قدس اللاهوت و عوالم الملكوت و فتحت له خزائن مشهد الجمال الحی الذي لايموت فترادفت عليه الفتوحات و تزايدت لديه المنوحات و تعاضمت عنده الجذبات العارف بالله عبد الله بن احمد بن حسين بن عبد الله العيدروس - روز چهار شنبه هشتم محرم سنه يکهزار و بست و پنج ووی با بسياری از صوفيه صحبت داشته و اکثر چنان احوال عظيم بروی تاري شدی که بعلت ان پای از حد شعور بيرون کشيده صدهای بلند بلند کردی و وی يگانه زمانه خود بود و واهب العطایا ويرا اطلاع کمال بر احوال اوليا بخشیده و ويرا قدم استقلال برجاده عارفين مستحکم بود • [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۱۲)

۱۲ وفات یافت - الشيخ العلامة بقية الجيل الجليل الذي سلف ونخبة الحائزين للعلم و السيادة و الشرف رئيس القراء و جليس الفقراء الشيخ يوسف بن محمد البلقيني المصري ثم المكي - روز چهار شنبه يازدهم محرم سنه يکهزار و چهل و هفت و ما دام الحيات سکونت مکة معظمه را اختيار کرد و چاشتگاه روز مذکور در معلاة مدفون شد افاض الله عليه ثيابيب الرحمة و الرضوان و ايانا و المسلمين اجمعين * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۱۳)

۱۳ وفات یافت - السيد الجليل صاحب الاحوال الوهبية و المقامات العلية و الكرامات الخارقة و الانفاس الصادقة السيد علوي بن احمد بن علي بن عقيل السقاف نزيل مكة المشرفة - چاشتگاه

السعادات و سائر اولاد او از اکابر علما اند نفع الله بوم * [از
النور السافر] (۲۰۸)

۸ وفات یافت - الشيخ العلامة العارف الطيب بن الامام الفقيه
عبد الله بن احمد با مخزومه - ششم محرم سنه نهصد و چهل و شش
در بندر عدن و وي رحمه الله گویا خوبی زمانه بود - ولادتش در
عدن شب یکشنبه دوازدهم ربيع الثاني سنه هشتصد و هفتاد بود
رحمه الله * [از النور السافر] (۲۰۹)

۹ وفات یافت - الشيخ الكبير القدوة الشهير العارف بالله العلامة
شهاب الدين احمد بن عثمان بن محمد العمودي - در تفر [؟] روز شنبه
یازدهم محرم سنه نهصد و شصت و پنج و وی از علما و صاحب
فتاوی و زاهد متورع و صاحب درس و طاعت بود و علاوه برین
محاسن و کمالات وي بسیار است و گویند که وی اسم اعظم میدانست
و روزی بی حساب از عالم غیب بوی میرسید نفع الله به *
[از النور السافر] (۲۱۰)

۱۰ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله القطب الشریف
عبد القادر بن شيخ العيدروس - چهاردهم محرم سنه یکهزار و سی
و هفت در احمد آباد و به پهلوی والد خود شیخ که صاحب عقد النبوی
است در قبه پدر خود مدفون شد و اکثری از فقرا و امرا در تدفین
وی حاضر بودند و ولادتش آخر وقت روز پنجشنبه بستم ربيع الاول
سنه نهصد و هفتاد و هشت بود و کتاب النور السافر و غیره از مصنفات
اوست نفع الله بعلمه و معارفه [و در مشرع نوشته است که وفاتش
در سنه یکهزار و چهل و هشت بود.] [؟] (۲۱۱)

می کردم که خدای تعالی مرا پسری که عالم و سنی باشد عطا فرماید
و امید میدارم که همین حسین ثمره دعای من باشد، " نفع الله بهم *
[از النور السافر] (۲۰۵)

۵ وفات یافت - العلامة الكبير الجيّد المحقق المصنّع المدقق
شافعی زمانه و رئیس اقرانه علما و عملا الشيخ موسى بن زين العابدين
بن احمد بن ابي بكر الرّداد البكري الصديقي مفتي مدينة زبيد -
وقت عصر روز جمعه بست و نهم محرم سنه نهصد و بست و سه
رحمه الله - وی فقه مذهب شافعی بطریق عراقیین اموخت و مراوزه
از امام علي بن عتيق نزيل مکه خواند و درس ها گفته و فتوی ها
نوشته و صيت معرفتش در خلاف و وفاق در آفاق رفته بود نفع الله به *
[از النور السافر] (۲۰۶)

۶ وفات یافت - السيد الجليل العارف مظهر الصفات الزلية
و مهبط الرحمات الابدية السيد العلامة الجامع حاتم بن احمد الاهدل
الحسيني اعاد الله علينا من برکاته - روز یکشنبه وقت غروب افتاب
هفدهم محرم سنه یکهزار و سیزده در بندر سخا و در خانه خود مدفون شد
نفع الله به * [از النور السافر] (۲۰۷)

۷ وفات یافت - الشيخ شهاب الدين احمد بن علي بن محمد
بن علي الفاكهي الاصل المصري المكي الشافعي - وقت عصر روز
پنجشنبه نوزدهم محرم سنه نهصد و سي و شش و بوقت شب تجهيز و
تکفين وي شد و عالی الصباح روز جمعه نماز جنازه وي خواندند
و در معلاة بجوار فضيل بن عياض مدفون شد و برهان الدين بن
ظهیر و السخاوي از مشايخ وي اند و عبد الله و عبد القادر و ابو

شهر محرم الحرام

۱ شهید شد - سیدنا الامام الحسین بن علی بن ابی طالب
رضی الله تعالی عنه - روز جمعه دهم محرم الحرام سنه شصت و یک
از هجرت در کربلا ولادت وی رضی الله عنه پنجم شعبان سنه چهارم
از هجرت بود * [از حل الرمز اللطیف] (۲۰۲)

۲ وفات یافت - الامام العلامة المفتی بمدينة عدن ومدرسا و
خاتم العلماء بها صاحب الفتاوی المفیده و التصانیف العديدة الشیخ
عبد الله بن احمد بن علی بامخزومه الحضرمي العدنی الشافعي -
روز شنبه یازدهم محرم الحرام سنه نهصد و سه در مدینه عدن و هم
در انجا در میان قبه شیخ جوهر نزدیک قبر ابی شکیل که شیخ
وی بود مدفون شد نفع الله بهم * [از کتاب النور السافر فی اخبار
القرن العاشر] (۲۰۳)

۳ وفات یافت - الشیخ الكبير ذو الکرامات الخارقه و الاحوال
الشارقة الشیخ عبد الرحمن بن عمر باهرمز الحضرمي - شب دو
شنبه چهاردهم محرم سنه نهصد و چهارده و وی استاذ فقیه عمر بن
عبد الله بامخزومه الصوفي بود نفع الله بهم * [از النور السافر] (۲۰۴)

۴ وفات یافت - السيد العلم ذو الفضل و الکرم و العمل و العلم
الشریف الحسین بن عبد الله العیدروس - شانزدهم محرم سنه
نهصد و هفده در تریم و در قبه پدر خود سید عبد الله العیدروس
مرفون شد - ولادتش در سنه هشت صد و شصت و یک بود و وی نقل
میکند که پدرش میگفت که " من اکثر در سجدهای خود دعا

۲۳ وفات یافت - الشیخ العلامة حسن الدنجیهی [؟] قدس سره -
ششم ذی الحجة سنه یکہزار و بست و ہشت و در بقیع الغرقہ پس قبۃ
سیدنا ابراہیم بن رسول اللہ صلی اللہ علیہ و سلم بجوار شیخ خود
العارف باللہ السید صبغة اللہ مدفون شد نفع اللہ بہم * [از ذیل
کتاب الامم] (۲۰۰)

۲۴ وفات یافت - السید الجلیل مجدد مذهب الصوفیہ و فخر السادۃ
العلویۃ قطب زمانہ و فرید دھر و اوانہ العارف باللہ الشریف عبد اللہ
بن جعفر مدھر باعلوی - مابین مغرب و عشا از شب سہ شنبہ بست
و یکم ذی الحجة سنہ یکہزار و یکصد و پنجاہ ونہ بمکہ مشرفہ نفع اللہ
بہ - و لفظ " افخر الاصغیا الالباء " و نیز " فخر الاصغیا الاجلاء " تاریخ
وفات اوست و ولادتش در سنہ یکہزار و نوہ و سہ بود و لفظ " امام اعظم "
و نیز " اهل الخیر سید عبد اللہ " مادۃ تاریخ تولد او است نفع اللہ بہ و
بعلومہ و معارفہ و وی قدس سرہ تاریخ ہمہ کسان از مردان و زنان
کہ در سنہ یکہزار و یکصد و پنجاہ ونہ وفات یافتہ در نظم آوردہ و گفتہ *
* شعر *

مرحمة المولى علي من قد مضى * في عامنا فذاته مكرمه *
فادع له برحمة و ارحنه * اهل خير و بهاء و مرحمة *
و در قول او " في عامنا " تلویح بلکہ تصریح است بمکشفۃ وی بدینکہ
وفاتش در همین سال خواهد بود و لیکن عبارت را برای ستر حال
کہ مناسب مقام درین مقال است بر طور اشارت آوردہ * [کتبہ
السید علوی بن شیخ باعبرود با علوی لطف اللہ بہم] (۲۰۱)

بود نفع الله بهم * [از نفحات الانس] (۱۹۵)

۱۹ وفات یافت - السيد العارف بالله تعالى محمد بن حسن المعلم بن علي بن محمد بن علي مقدّم المشهور بالشیبه و صاحب روغه - شب دوشنبه هفدهم ذی الحجه سنه هشتصد و چهل و پنج و بتربة تربیم مدفون شد و مولدش در سنه هفصد و پنجاه بود نفع الله به * [ذکرش در کتاب الغرر دراز است] (۱۹۶)

۲۰ وفات یافت - قطب الوجود البركة الشاملة لكل موجود بحر المعارف و الجود اویس زمانه و بایزید عصره و اوانه ذو الاحوال الفاخرة و الكرامات الباهرة و الكمالات الظاهرة سیدنا و برکتنا القطب الفقیه المقدم محمد بن علي باعلوي قدّس الله سره العزیز - شب یکشنبه سلخ ذی الحجه سنه ششصد و پنجاه و سه و قبر او بمقبره تربیم زیارتگاه عظیم و حوائج مردمان را تریاق مجرب است رحمه الله تعالى * [از کتاب الغرر] (۱۹۷)

۲۱ وفات یافت - الفقیه العلامة المحدث الشیخ علي بن محمد بن ابراهیم بن مطیر الحکمی الیمنی - روز یکشنبه هفتم ذی الحجه سنه یکهزار و چهل و یک و وی از کبار تلامذه شیخ احمد بن حجر المکی است * [ذکرش در امم دراز است] (۱۹۸)

۲۲ وفات یافت - الشیخ العارف بالله تعالى المحقق صفی الدین احمد بن محمد المدني الشهیر بالقشاشی - چاشتگاه روز دوشنبه نوزدهم ذی الحجه سنه یکهزار و هفتاد و یک و در پائین بقیع مدفون شد و ولادتش دوازدهم ربیع الاول سنه نهصد و نود و یک بود نفع الله ببرکاته * [از ذیل کتاب الامم للشیخ ابراهیم الکردی] (۱۹۹)

از آداب شریعت و طریقت از وی فرو گذاشت نشدی و هر روز ختم قرآن نمودی و وی از بزرگترین خلفای شیخ عبدالقدوس بن شیخ اسمعیل بن شیخ صفی الدین است نفع الله بهم آمین *

[از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۹۲)

۱۶ وفات یافت - الشیخ ابوالحسن النجار قدس سره - روز جمعه بست و دوم ذی الحجه سنه چهار صد و هشتاد و یک و عمر او آن وقت هشتاد و چهار سال بود رحمه الله * [ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۱۹۳)

۱۷ وفات یافت - الشیخ محمد بن مرید بن ابی بکر بن ابی الحسن بن محمد بن حمویه الشهید بسعد الدین الهموی قدس سره - روز عید اضحی سنه ششصد و پنجاه و عمرش سی و شصت سال بود و وی از اصحاب شیخ نجم الدین کبری است قدس سره - و یافعی در تاریخ خود گفته که "وی صاحب احوال و ریاضات بود و ویرا اصحاب و مریدین و کلام بسیار بود و مدتی در پائین جبل قاسیون ساکن بود بعده بخراسان مراجعت کرد و همانجا وفات یافت " و او را در علوم ظاهر و باطن مصنفات عظیمه است * [از نفحات الانس] (۱۹۴)

۱۸ وفات یافت - الامیر السید علی بن شهاب بن محمد الهمدانی قدس سره - ششم ذی الحجه سنه هفتصد و هشتاد و شش و وی جامع علوم ظاهری و باطنی بود و ویرا در علوم اهل باطن مصنفات مشهوره است چون کتاب "اسرار النقطه" و "شرح اسماء الله الحسنی" و "شرح فصوص الحکم" و "شرح قصیده ضمیریه فارسیه" و غیر آن و وی مرید شیخ شرف الدین محمود بن عبد الله المزدقانی

ارست * [از کتاب عقد الجواهر والدرر] (۱۹۰)

۱۴ وفات یافت - فرة عين البتول ونخبه بضعة الرسول قطب
الاقطاب السيد حسين الملقب بمخدوم جهانيان البخاري قدس
الله سره - روز چهار شنبه دهم ذي الحجة سنه هفصد و هشتاد و پنج
و در آج مدفون شد و قبرش انجا مشهور و زیارتگاه عالم است و ولادتش
شب چهاردهم شعبان سنه هفتصد و هفت بود و عمرش هفتاد و هشت
سال و او را خلافت جمیع سلسله ها حاصل بود و در سیر الاولیا
مذکور است که نسب جد وی سید جلال الدین سرح بسید جعفر
بن الامام علی النقی رضی الله عنه میرسد و وطنش بخاری بود و
چون سفر ملتان نمود بارادت تمام در خدمت شیخ الاسلام خواجه
بهاء الدین ذکریا الملتانی قدس سره مشرف شد و بموجب حکمش
در آج سکونت نمود و از وی خرقه خلافت سهروردیه پوشیده باز فرمان
وی بحرمین شریفین رفت و چون بمدینه رسید در مقابل روضه
شریف بایستاد و گفت السلام علیک یا جدی جواب امد و علیکم
السلام یا ولدی پس نزد شیخ بدر الدین یمینی و غیره متحقق شد که
وی قدس سره سید صحیح النسب است و وی مدتی در خدمت
امام عبد الله الیداعی در مکه اقامت نمود و سیاحت دنیا کرده *

[از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۹۱)

۱۵ وفات یافت - الشیخ العارف بالله الشیخ جلال الدین التهانیسری -
چهاردهم ذي الحجة سنه نهصد و هشتاد و نه و وی جامع علوم
ظاهری و باطنی بود و بریاضات شاقه و مجاهدات شدیده اشتغال
نمود و بسیاری از خلائق بوساطت وی بمرتبه ارشاد رسیدند و هیچک

الخفاجي و شيخ محمد سهروردي وغير ايشان اخذ نمود و ايشان ويرا اجازت دادند - بعده بديار روميه رفت و مذهب ابي حنيفه را اختيار كرد نفع الله بهم [از عقد الجواهر والدرر] (۱۸۸)

۱۲ وفات يافت - الشيخ العارف محمد بن احمد بن عيسى بن جميل الكاظمي شيخ الحميا بالجامع الازهر الامام العلامة المفيد الفهامة - روز سه شنبه هفتم ذی الحجه سنه يک هزار و پنجاه و هفت و وي از والد خود و مشايخان ازهر اخذ نمود و وي بعد پدر خود احمد و او بعد شيخ محمد بلقيضي و او بعد والد خود العالم الرباني صالح و او بعد والد خود شيخ الاسلام شهاب الدين البلقيني و او بعد شيخ نور الدين الشيدوني از اذن انحضرت صلی الله عليه و سام در محيا جلوس نموده و در جامع ازهر بجماعت انبوه نماز جنازه وي خواندند و بقرانه کبري مدفون کردند رحمه الله [از عقد الجواهر والدرر] (۱۸۹)

۱۳ وفات يافت - الامام العلامة محمد بن علي بن محمد علان الصديقي المكي - روز سه شنبه بست و يك ذی الحجه سنه يک هزار و پنجاه و هفت و وي مفسر كتاب الله و محيي سنه رسول الله بديار حجاز بود و صحيح بخاري از اول تا آخر در ميان كعبه قرأت نمود و وي در مکه متولد شد و همان جا بحد بلوغ رسيد و از عم خود احمد بن ابراهيم علان و از شيخ عبد الرحيم بن حسان و محمد بن محمد بن جار الله بن فهد محدث اخذ علم فقه و تصوف نموده و در معرفت حديث و ضبط ان و در كثرت مولفات و رسائل شبيهه جلال الدين السيوطي بود و شيخ عبد الرحمن خياري گفته كه وي سيوطي زمان خود است كتاب " ضياء السبيل " و " معالم التنزيل " در تفسير و غير ان از تصانيف

ششم ذی الحجه سنه يک هزار و بست و هشت و ولادتش هفتم شوال
سنه نهصد و هفتاد و پنجم بود و وي قدس سره کنز علوم و دقائق
و مرکز مدار حقايق و شناور دريای معارف و يقين و مستجمع
هرگونه متفرقين بود - از سيد صبغة الله بن سيد روح الله اخذ طريق
قوم و تلقين ذکر و لباس خرقه نموده و بعده برای تربيت مردم و تلقين
والباس و تحکيم قايم مقام وي شد و نيز از سيد غضنفر بن جعفر
البخاري المدني و القطب محمد بن ابي الحسن البکري و علامه
نورالدين الزیادي اخذ نموده - سيد سالم بن احمد شيخان باعبرد و
شيخ علامه احمد بن محمد المدني القشاشي الدجاني و سيد محمد بن
عمر الحبشي الغزالی باعلوي و غيرهم رضي الله عنهم از وي اخذ
نموده اند * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۸۶)

۱۰ شهيد شد - شيخ الشيوخ ابو الوجاهة العلامة عبدالرحمن بن
عيسى بن مرشد العمري الحنفي شيخ الاسلام و خاتمة العلماء الاعلام
مجلي امشكلات العظام - شب جمعه يازدهم ذی الحجه سنه يک هزار
و سي و هفت و عمرش شصت و یکسال و شش ماه و چند روز بود
و شريف احمد بن عبد المطالب جميع مال ويرا بحيف برد و بي
هيچک گناه او را بکشت و ويرا در شبیکه مکه مشرفه دفن کردند *
[از عقد الجواهر و الدرر للسيد محمد الشامي باعلوي] (۱۸۷)

۱۱ وفات يافت - الشيخ العارف بالله محمد بن ياسين المنوفي
الشافعي - روز پنجشنبه دوم ذی الحجه سنه يک هزار و چهل و دو
و وي امام علما و فرودگاه فضلا بود - در مصر متولد شد و همانجا بحد
بلوغ رسيد و از ابي بکر الشنواني و شيخ محمد الميموني و شيخ محمد

٦ وفات یافت - الشيخ الفاضل المحدث العلامة عبد المعطي بن حسن بن عبد الله باکثير - شب سه شنبه بست و هفتم ذی الحجه سنه نهصد و هشتاد و نه در احمد آباد و ولادتش در مکه مشرفه بمه رجب سنه نهصد و پنجم و هم در انجا بحد رشد رسید و صاحب معقول و منقول گردید و شیخ الاسلام زکریا الانصاري از شیوخ اوست و بخندمت وی صحیح بخاري را بقراة پدر خود حسن باکثير سماعت نمود
نفع الله بهم * [از النور السافر] (١٨٣)

٧ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله الشريف العلامة محمد بن عبد الله العيدروس - شب سه شنبه هفدهم ذی الحجه سنه یکهزار و سي در بندر سورت و ولادتش در باده تريم سنه نهصد و هفتاد بود و وي در سنه نهصد و هشتاد و نه در بندر سورت آمد و قبله او در مسجدی که جد شريفش شيخ عيدروس به بندر سورت بنا نهاده بود مشهور است و دعای مردمان در آن مستجاب می شود نفع الله ببرکاته و اسراره * [از عقد الجواهر و الدرر] (١٨٤)

٨ وفات یافت - السيد الكبير الولی القدوة الشهيد الذي وقع على ولايته الاجماع والاتفاق و قصد بانارة من الافاق السيد الشريف الشيخ ابوبکر بن سالم بن عبد الله بن [عبد الرحمن بن عبد الله بن] السقاف باعلوي - شب یکشنبه بست و هفتم ذی الحجه سنه نهصد و نود و دو در قرية عيذات که بفاصلة نيم مرحله از تريم است و وي از مشايخ افراد بود و عالمي از برکات او منتفع گردیده * [از النور السافر] (١٨٥)

٩ وفات یافت - الشيخ الاكمل والد الاكمل ترجمان القدم والازل ابو المواهب احمد بن علي بن عبد القدوس بن محمد الشناري -

از هجرت بر قول مشهور و عمر او هشتاد یا هشتاد و دو یا شش
یا هشت سال و بقول دیگر نود سال و مدت خلافتش دوازده سال بود رضي
الله عنه * [از حل الرمزان لطيف للسيد محمد الضعيف] (۱۷۹)

۳ وفات يافت - شيخ الاسلام ابو يحيى زكريا بن محمد الانصاري
الشافعي المصري - روز جمعه چارم ذي الحجه سنه نهصد و بست و
سه و بقول دیگر سنه نهصد و بست و شش در قاهره و عمر او بر قول اول
کم از صد سال و بر قول ثاني زياده از آن مي شود و در النور المسافر نوشته
است که سال وفاتش سنه نهصد و بست و پنج بود اما در روز و ماه
وفات اتفاق است و بجانب قبه امام شافعي بقرافه مصر مدفون شد
و بر قبر او عمارتی ساخته اند و مردم قصد زيارت آن مي کنند و در
مهمات خودها بجانب قاضي الحاجات توسل باو مي نمايند و ولادتش
ببلده سنبكه از ناحيه اعمال مصر در سنه هشتصد و بست و شش
بود * [از كتاب الرحيميه في انقيام بوظائف العبوديه] (۱۸۰)

۴ وفات يافت - الامام ابو الحسن محمد تاج العارفين بن ابي محمد
محمد جلال الدين البكري الصديقي المصري الشافعي - [روز ؟] سنه
نهصد و پنجاه و شش و با شيخ خود زكريا الانصاري که ذکرش سابق
گذشته است زير يك سقف مدفون شد و ولادتش در سنه هشتصد و
نود و نه بوده رحمه الله * [از كتاب الرحيميه] (۱۸۱)

۵ وفات يافت - الشيخ الصالح ابو القاسم الجليل بن احمد بن
موسى المشرع عجيل - روز چهارشنبه بست و هشتم ذي الحجه سنه
نهصد و هفده در مکه مشرفه و در معلاة مدفون شد * [از النور
الساfer] (۱۸۲)

۲۵ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله الامام عبد الله بن علوي بن محمد الحداد باعلوي - بمدينه تريم بعد گذشتن ثلث اول از شب سه شنبه هفتم ذي القعدة سنه يک هزار ويکصد و سي و دو - و لفظ "شمس المکرمات" ماده تاريخ وفات اوست - مذاقب و کمالات وي مشهور است و ولادتش شب دو شنبه پنجم صفر سنه يک هزار و چهل و چهار بود و لفظ "ولد بتريم امام کريم" و ايضا "الشمس قد طاعت" تاريخ ميلاد اوست و عمر شريفش هشتاد و هشت سال و نه ماه بود که لفظ "ولي جاي" مشعر بران تاريخ است نفع الله به * [از کتاب غايه القصد و المراد في مذاقب عبد الله الحداد قدس الله سره] (۱۷۷)

شهر ذي الحجه

۱ کشته شد - الامام امير المومنين ابوحنفص عمر بن الخطاب بن نفيل القرشي العدوي - روز چهار شنبه بست و ششم يابست و هفتم ذي الحجه سنه بست و سوم از هجرت بزخم خنجر [فيروز] ابولؤلؤ نصراني غلام مغيره بن شعبه که در حالت نماز صبح درميان مكراب مسجد ويرا زده بود و روز يکشنبه غره محرم سنه بيست و چهار مدنون شد و وي ارل کسی است که ملقب بامير المومنين شد و سن شريفش بر اصرح اقوال شصت و سه سال و مدت خلافتش ده سال بود * [از حل الرمز الطيف] (۱۷۸)

۲ کشته شد - امير المومنين ابو عمرو عثمان بن عفان بن [ابي] العاص رضي الله عنه - روز جمعه هجدهم ذي الحجه سنه سي و پنج

۲۰ وفات یافت - الشيخ فخر الدين الشهير بالعراقي قدس سره - هشتم ذی القعدة سنه ششصد و هشتاد و هشت و قبر او در صالحیه دمشق قفای مرقد شیخ محیی الدین بن العربی است قدس سره و " کتاب لمعات " و یک دیوان در اشعار از تصنیفات اوست *

[ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۱۷۲)

۲۱ وفات یافت - السيد محمد بن غوث الثقلین السيد عبد القادر الجیلانی قدس الله أسرارهم - بست و پنجم ذی القعدة سنه ششصد در بغداد و همان روز بمقبره حلبه مدفون شد و وی از والد خود و شیخ ابی القاسم سعید بن احمد بن البنا علم فقه اموخت نفع الله بهم * [از کتاب بهجة الاسرار فی مناقب السيد عبد القادر قدس سره] (۱۷۳)

۲۲ وفات یافت - السيد الجلیل العارف بالله صاحب الاحوال و الکرامات غیور الدین علوی بن الفقیه المقدم محمد بن علی باعلوی - روز جمعه دوم ذی القعدة سنه ششصد و شصت و نه * [مناقب و ذکرش در کتاب الغرر و المشرع و غیر آن دراز است] (۱۷۴)

۲۳ وفات یافت - السيد الجلیل العارف بالله شجاع الدین عمر المكضار بن السيد عبد الرحمن السقاف علوی - در سجده نماز ظهر روز دوشنبه دوم ذی القعدة سنه هشتصد و هشتاد و سه و قبرش بجنان بشار در ترم محروسه مشهور و کراماتش عظیم است *

[ذکرش در مشرع و غرر دراز است] (۱۷۵)

۲۴ وفات یافت - السيد الجلیل العارف بالله عبد الله بن القطب الفقیه المقدم محمد بن علی علوی قدس سره - شب دوشنبه دهم ذی القعدة سنه ششصد و شصت و دو * [از کتاب الغرر] (۱۷۶)

دقیقه و عبارات رشیده بود و ولادتش در تریم بسنه نهصد و چهل و پنج بود * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۵۶)

۵ وفات یافت - الشیخ العارف بالله العلامة الامام زین العابدین بن العلامة عبد الروف المناوی الشافعی - روز سه شنبه چهارم یا پنجم ذی القعدة سنه یکهزار و بست و سه و در مصر مابین قبرین دو ولی یعنی شیخ احمد الزاهد و شیخ مدین مدفون شد و وی عالم عامل و صوفی فاضل بود و در شریعت و طریقت مشغول شد و از اهل این هر دو فریق گشت - در عمر شصت سالگی حفظ قرآن نمود و بعمر ده سالگی متون چند کتب یاد گرفت و شمس محمد الرملي و خطیب الشریذی و غیر ایشان از مشایخ وی اند و وی هر وقت در نماز یا تسبیح یا ذکر بودی و در یک وضو یک شبانه روز می گذاردی و از عالم الاسلام شیخ عالی المقدسی علم تفسیر و جفر و حساب و هندسه آموخته و از کرامات اوست که امام شافعی از قبر خود باوی مخاطبه می نمود و در بعضی احوال دست شریف او از قبر بیرون می آمد و در دستش چیزی می نهاد نفع الله به * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۵۷)

۶ وفات یافت - الشیخ شمس الملة والدین شیخ الاسلام والمسلمین احد علماء الحنفیة الکبار الشیخ محمد المکبب - بمصر [سنه ؟] و شیخ احمد الشوبری الحنفی در جامع ازهر امامت نماز جنازه وی کرد و در تربت مجاورین مدفون شد و عام فقه از شیخ علی بن غانم المقدسی و سراج الحانوتی و علوم عربیه از شیخ ابی بکر الشذوانی آموخت رحمه الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۵۸)

قَدَسَ اللهُ روحه - شب دوشنبه ساخ ذی القعدة سنه نهصد و سه نفع
الله بعلومه * [از الذور السافر] (۱۵۳)

۲ وفات یافت - السيد الجليل الامام القدوة عالم المدينه نورالدين
ابوالحسن علي بن عبد الله بن احمد بن ابي الحسن علي السمهودي -
روز پنجشنبه هجدهم ذی القعدة سنه نهصد و يازده و وی معروف
بسمنهودي و نزیل مدينه و عالم آن بود و کتاب "جواهر العقدين
في فضل الشرفين" و "الوفا" و "الخلاصة في اخبار دار المصطفى"
و غير آن از مصنفات اوست و ولادتش بمه صفر سنه هشتصد و
چهل و چهار بود * [از النور السافر] (۱۵۴)

۳ وفات یافت - الشيخ الفاضل العلامة حمزة بن عبد الله بن
محمد بن علي الناشري - صباح روز پنجشنبه نوزدهم ذی القعدة
سنه نهصد و بست و شش بمدينه زبيد و مسجد الدين شيرازي صاحب
"قاموس" و شيخ الاسلام احمد بن علي بن حجر صاحب "فتح الباري"
و شيخ زكريا انصاري و غير ايشان از مشايخ وي اند و کتاب "انتهار
الفرص في الصيد والقنص" و "الاربعون التهليلية" و "حدائق الرياض"
و غير آن از جماعه مصنفات عظيمه اوست * [از الذور السافر] (۱۵۵)

۴ وفات یافت - شيخ الطريقين و امام الفريقين السيد الجليل
العلامة ابو محمد عبد الله بن شيخ بن عبد الله بن شيخ بن عبد الله
العيدروس نفع الله بهم - روز پنجشنبه چهاردهم ذی القعدة سنه يكهزار
و نوزده در سجده نماز عصر و بعد نماز جمعه نماز جنازه وي خواندند
و در مقبره تريم قريب مسجد وي كه نور نام دارد مدفون شد
و وي بحر معارف و اسرار و مطلع شمس انوار صاحب اشارات

[از بهجة الاسرار] (۱۴۹)

۱۹ وفات یافت - السيد عبد الرزاق بن غوث الثقلين عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - ششم شوال و بروایتی پنجم رمضان و بر همین است عمل فرقة قادریه سنه ششصد و سه و ولادت شریفش در ذی القعدة سنه پانصد و بست و هشت بود نفع الله بهم *

[از بهجة الاسرار] (۱۵۰)

۲۰ وفات یافت - السيد نصر بن عبد الرزاق بن غوث الثقلين السيد عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - شانزدهم شوال سنه ششصد و سی و سه در بغداد و به [مقبره] باب حرب مدفون شد و ولادتش بست و چهارم ربیع الآخر سنه پانصد و شصت و چهار بود *

[از کتات بهجة الاسرار] (۱۵۱)

۲۱ وفات یافت - الشيخ الاستاذ العالم بن العالم بدر الدین محمد بن الشیخ رضي الدین محمد العامری الغزي الدمشقي - روز چهارشنبه شانزدهم شوال سنه نهصد و هشتاد و چهار و ولادتش چهاردهم ذی القعدة سنه نهصد و چهار بود و او را و پدر او تصانیف بسیار است و وی صاحب سند عالی است و قاضی ذکریا در میان وی و حافظ ابن حجر واسطه واقع شده است رحمة الله علیه * [از ذیل الامم للشیخ ابراهیم الکردی] (۱۵۲)

شهر ذی القعدة

۱ وفات یافت - الشریف الفقیه الصوفي الحافظ المحدث البارع فی العلوم بدر الدین الحسین بن الصدیق بن الحسین الاهدل

و دو و در بهار مدفون شد و قبرش انجا مشهور است و وی از کاملین طائفة صوفیه و خلیفه شیخ نجیب الدین فردوسی بود گویند که وی نوبتی پینش سلطان المشایخ آمد و ساعتی نزد او نشسته باز گشت و انحضرت ویرا برگ تذبول عطا فرمود و با یاران خود گفت که این بازیست و لیکن ما را اقتضای او نصیب نیست *

[از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۴۷)

۱۷ وفات یافت - شیخ زین الدین ابوبکر الخوافی قدس الله سره - شب یکشنبه دوم شوال سنه هشتصد و هشتاد و هشت و در قریه مالمین مدفون شد - خدمت خواجه محمد پارسا قدس الله سره در بعضی مکتوبات القاب ایشان چنین نوشته است " ذو العالم النافع و العمل الرافع ملان الجمهور شفاء الصدور صفوة العلماء و العرفا رافع اعلام السنة قاصع اضاليل البدعة ناهج مذاهب الحقيقة سالک مسالک الشريعة و الطريقة الداعی الی الله سبحانه علی طریق الیقین سیدنا و مولانا زین الملة و الدین " و نسبت وی در طریقت بشیخ نور الدین [عبد الرحمن] المصری است و شیخ نور الدین مذکور بعد از کمال تربیت و بلوغ بمرتبه تکمیل و ارشاد اورا اجازت عطا فرمود *

[ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۱۴۸)

۱۸ وفات یافت - الشیخ عبد الوهاب بن غوث الثقلین السید عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - شب بست و پنجم شوال سنه پانصد و نود و سه و صباح همان روز در بغداد بمقبره حلبه مدفون شد و وی از والد خود و شیخ احمد بن حسین البنا و غیر ایشان عالم فقه آموخت و ولادتش در ماه شعبان سنه پانصد و بست و دو بود نفع الله به *

و تا آخر محرم بمکه اقامت می نمود رحمه الله * [از عقد
الجواهر و الدرر] (۱۴۵)

۱۵ وفات یافت - العارف علی الاطلاق الوارث لمقامات القوم
بالاستحقاق سید صدرالدین بن احمد بن نجم الدین الغوری ثم الهروی
المعروف بالسید حسینی - ششم شوال سنه هفتصد و هجده یا
شانزده و بیرون قبه عبدالله بن جعفر الطیار بخراسان مدفون شد و مردم
بروز شنبه برای زیارت او مجتمع می شوند و سید اشرف جهانگیر
می گوید که من از بعض اهل ملتان شنیده ام که خواجه بهاء الدین
زکریا دختر خود را بنگاح اوداده بود و صاحب "سیر العارفين" گفت
که سید صدرالدین اول بملتان همراه پدر خود برسم تجارت آمد و
با شیخ بهاء الدین زکریا صحبت داشت و چونکه در دماغ او بوی
علوم ظاهر بود لهذا از بهاء الدین اخذ طریقت نه نمود من بعد چون
پدرش وفات یافت اموال خود را برفقرا تقسیم نمود و بر قدم
تجربد برآمده باز بملتان معاودت فرمود و مرید شیخ شد و تا سه سال
ملازمت او اختیار کرده بمرتبه کمال رسید - و کتاب "کنز الرموز" را
تصنیف کرده پیشکش شیخ نمود و شیخ بملاحظه آن بران تحسین ها
فرمود و صاحب "لطایف الاسرار و نفحات" می گوید که نام وی
سید حسین عبدالعالم بن ابی الحسین [حسین بن عالم بن ابی
الحسین] است نفع الله به * [از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۴۶)

۱۶ وفات یافت - الشیخ الوارث لمقام الانبیاء بالاستحقاق الغارق
فی بحر المشاهده بالاتفاق الشیخ شرف الدین بن یحیی المذیری البهاری
الفردوسی قدس سره - روز پنجشنبه ششم شوال سنه هفتصد و هشتاد

میفرمود که سیوای رنگ سرخ نمیدانم که دیگر رنگ چگونه باشد - و سبب دانستن او رنگ سرخ را آنست که در حالت مرض لباس سرخ در برداشت - و بمصر در آمد و در جامع ازهر به نشست و از بسیاری از علما (که منجمه ایشان محی الدین بن شیخ الاسلام و فخرالدین الشنوائی و شیخ محمد الشوبری و نورالدین الزیادی و غیره اند) اخذ نمود رحمهم الله * [از عقد الجواهر والدرر] (۱۴۴)

۱۴ وفات یافت - الشیخ العارف بالله احمد باعتر - روز جمعه نهم شوال سنه یکهزار و نود و یک در طایف و اکثر اهل آن دیار کار و بار خود را معطل گذاشته و در جنازه وی حاضر شده بر فقدان وی تاسفها کردند - وادتش در سنه یکهزار و دوازده در حضر موت بود و وی اولاً در حضر موت طلب عام نمود پس بمکه آمد و سالها در آن اقامت نمود و از جمعی کثیر اخذ فرمود و شیخ عبدالله الجبرتی و شیخ محمد الطایفی و شیخ عبدالله باتشیر و شیخ علی بن الجمال و شیخ محمد البابی و شیخ عیسی بن محمد الجعفری و شیخ احمد القشاشی از جمله مشایخ وی اند و هم از شیخ احمد القشاشی تلقین ذکر یافت و لباس خرقة فرمود و نیز از سید محمد بن علوی و شیخ عبدالرحمن المغربي و شیخ مهتبی بن عوض بامزروع لباس خرقة نموده و بارها بزیارت نبی صلی الله علیه و سلم شرف اندوز شده پس در طایف سکونت گزید و بدرس دادن مشغول گردید و بسیاری از خلائق در فزون متعدده از او منتفع شدند و اهل آن اطراف بحسن سیرت و طیب سریرت او معتقد گشتند و او هر سال بحج میرفت

علمای اعلام اخذ نمود و بست و هفتم رمضان مرض صرع بوی لاحق شده بود و روز یکشنبه بقرافه مدفون شد و وی را مشهد عظیم بود و بسیاری از اکابر علما و اعیان شعرا مرثیه‌ها در وفات او گفته اند *
[از عقد الجواهر والدرر] (۱۴۲)

۱۲ وفات یافت - الشیخ العلامة عبد السلام بن شیخ الاسلام ابراهیم اللقانی المالکی - روز جمعه ششم شوال سنه یکهزار و هفتاد و هشت نفع الله به و وی از پدر خود و بسیاری از علما اخذ علم نموده و اکثری از مشایخ ویرا اجازت دادند پس در جامع ازهر برای تدریس نشست و بسیاری از خلائق ازو منتفع شدند - و " شرح جزایریه " در عقاید از جمله مصنفات اوست و علاوه آن سه شرح بر عقیده والد خود نوشته - در سنه نهصد و نود و یک در مصر متولد گردید و روز شنبه مدفون شد و شیخ الاسلام شیخ علی الشبّراملسی الشافعی امامت نماز جنازه وی کرد و او را مشهد عظیم بود * [از کتاب عقد الجواهر والدرر] (۱۴۳)

۱۳ وفات یافت - الشیخ العلامة العارف بالله نورالدین علی بن علی الشبّراملسی الشافعی الازهری - شب پنجشنبه هجدهم شوال سنه یکهزار و هشتاد و هشت در مصر و شیخ احمد دمیاطی ویرا غسل داد و شیخ شرف الدین ابن شیخ الاسلام زکریا امامت نماز جنازه وی نمود و وی خاتمه محققین و بقیه مجتهدین و ولی الله بلا نزاع و محرر علوم عقلیه و نقلیه بود - در سنه نهصد و هفتاد و هفت بقریه [؟] متولد شد و وقتی که سه ساله بود عارضه چپک بوی لاحق شد و بهمان مرض چشمانش از بصارت عاطل گشتند و وی اکثر

از شهرهای گجرات] * [از الذور السافر] (۱۳۹)

۹ وفات یافت - الشیخ شهاب الدین ذو السوود الظاهر و الفضل الباهر احمد بن الولي محمد بن عبد الرحمن با جابر الحضرمي - شب سه شنبه چهاردهم شوال سنه یکهزار و یک در بلدۀ لاهور و سید عبد القادر بن شیخ العیدروس که یکی از مشایخ او بود در شان وی کتابی مسمی به " صدق الوفا بحق الاخا " تصنیف نموده * [از عقد الجواهر و الدرر فی اخبار اهل القرن الحادي عشر تصنیف سید محمد شلی باعلوی مؤلف مشرع] (۱۴۰)

۱۰ وفات یافت - الشیخ العارف بالله عبد الله بن عمر بن عبد الله بن احمد باجمال الحضرمي ذو المقامات الفاخرة و الاحوال الظاهرة - سیزدهم شوال سنه یکهزار و هجده - از شیخ عبد الرحمن بن سراج و غیره اخذ علم نمود و عمل را بر علم اغافه فرمود و همه اوقات در عبادات مستغرق بودی و کوشش بایغ دران نمودی تا آنکه فتوح مقامات علیه بروی شد و ظهور کرامات ازو صادر شد و کتاب " مختصر الزواجر " از مصنفات اوست و صدقات و اوقافش بسیار است - ولادتش روز جمعه پنجم ربیع الاول سنه نهصد و پنجاه و هشت بود * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۴۱)

۱۱ وفات یافت - الشیخ ابو المواهب محمد بن شیخ الاسلام الشمس [شمس] محمد بن ابی الحسن البکری - شب شنبه هفتم شوال سنه یکهزار و سی و هفت و وی منبج کرم و جود و بحر افضال و عطا بود و در علوم دینی شرعی و عقلی و اصول علوم لدنی مهارت تمام داشت - در سنه نهصد و هفتاد و سه بمصر متولد شد و از والد خود و دیگر

مرآت الاسرار [(۱۶۹)]

۱۸ وفات یافت - قدوة ارباب المجاهده و رئيس ارباب المشاهده
 الشكل الروحاني الشيخ حسام الدين الملتاني قدس سره - هشتم
 ذي القعدة سنه هفصد و سي و شش و قبر وی در بتن گجرات مشهور
 و زیارتگاه خلّاق است و وی یکی از ده خلفای سلطان المشائخ
 است و در آخر عمر سیاحت اختیار کرد و چون از حرمین بدهای
 تشریف آورد آن روز روز جمعه بود و عادت سلطان المشائخ چنان
 بود که بعد نماز فجر بسوی کیلوگرهی تشریف می برد و ویرا در
 انجا خانه بود که دران می آمد و بوظیفه مشغول میشد و همانجا
 نماز جمعه می خواند و بوقت مغرب بغیاث پوره تشریف میدرد
 پس شیخ احمد بکیلوگرهی رفت و بامید قدوم شیخ در انجا
 بذکر مشغول شد پس شیخ برین اراده او بطریق کشف مطلع شد
 و بعضی از خادمان خود را بسوی آن مسجد فرستاد و چون او را
 سعادت ملاقات حاصل شد شیخ بانواع نعمتها او را اکرام نمود و پایان
 آن فرمود که هرکه زیارت کعبه مشرف شود او را لازم است که
 زیارت خیر البشر علی الله علیه و سلم بالاستقلال نماید نه به تبعیت
 بلکه رجوع نماید بمکان خود و باز خاصه به نیت زیارت برود - پس
 شیخ حسام الدین این اشارت را قبول نمود و بعزم مدینه سفر کرد
 نفع الله بهم * [از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۷۰)

۱۹ وفات یافت - مولانا جلال الدین ابویزید الپورانی - شب دوشنبه
 دهم ذي القعدة سنه هشتصد و دو و قبر او در پوران ست * [ذکرش
 در نفحات الانس دراز است] (۱۷۱)

بن الشيخ عمر علاء الدين و علاء الحق البنكالي بن اسعد اللاهوري
 قدس سره - دهم ذی القعدة سنه هشتصد و هجده و لفظ "نور بنور شد"
 ماده تاريخ وفات اوست و وي قدس سره بنور قطب العالم مشهور
 است و اورا در طريق صوفيه شاذي عظيم بود و از ابتدا تا انتها در
 كنار عاطفت پدر تربيت يافت و پدرش باوجود بودن ديگر فرزندان
 ويرا جانشين خود فرموده و نيز خدمت مردمان خانقاه مثل
 شستن جامها و گرم كردن آب و برداشتن خس و خاشاك بوي
 تفويض نموده بود و بحكم پدر تا هشت سال بكار هيزم كشي اشتغال
 داشت - روزي برادر وي اعظم خان كه وزير بادشاه بنگاله بود اورا
 درين محنت ديد و گفت كه تو جميع نعمتها را يغما كردي و
 روزي پدرش بر سر وي پشتاره هيزم ديد و گفت اي پشتاره ترا
 نبايد كه بر سر نور من باشي پس از انروز پشتاره هيزم معلق در
 هوا بر سر وي ميرفت و وي در سايه ان رفتی - شيخ حسام الدين
 مانكپوري گفته كه روزي وي قدس سره بسواري پالكي بر آمد و مردم
 بسيار باوي بودند وديدند كه ميگرست و ميگفت "توئي كه خلق
 خود را مسخر من گردانيدي حتى كه بعضي از ايشان مرا سجده
 مي كنند و بعضي پايم مي بوسند ميتروم كه فرداي قيامت سرما
 پايمال ايشان باشد " و هرگاه كه وي امانتهای شيوخ چشتيه و خرقه
 خلافت بشيخ حسام الدين عطا فرمود و بمراجعت كردن بوطنش
 موضع مانكپور اجازت داد ويرا صاحب ولايت آن ديار گردانيد و وصيت
 نمود كه در جود و سخا مانند افتاب روشن و در تواضع مانند اب
 و در تحمل جفا مانند زمين باشي رضي الله عنه * [از ترجمه

عبد الله بن محمد بالفقيه مدفون شد و ولادتش در بندر شکر سنه
یکهزار و نوزده بود و هم در آن بلده بحد رشد رسید و از فقیه احمد
بن ابراهیم و سید شیخ الجفري که قاضی بلده شکر بود چیزی
نخواند و بحرین رفت و بکتاب علم حقیقت اشتغال نمود و در علم
تصوف و حقیقت کامل گردید بعده ببندر شکر مراجعت نموده
باز بهندوستان آمد و از سید جعفر الصادق بن علی زین العابدین
العیدروس اخذ نمود و بمکه معاودت فرمود و در آنجا از سید سالم
شیخان و شیخ عارف بالله احمد القشاشی و سید زین باحسن
و سید محمد بن علوی و غیر هم اخذ نمود و هرگاه سیدنا العارف
بالله السید عبد الله بن علوی الحکام در سنه یکهزار و هفتاد و نه
بحج رفت وی او را تعظیم و تکریم بسیار کرد و بمسکن خود فرود
آورده بادیگر مریدانش نفقه از نزد خود می داد و همراه وی بزیارت
نبی صلی الله علیه و سلم رفت و در مدینه صحبت وی بر خود
لازم گرفت - وقتی شیخ حسین در ایام قیام خود در مدینه
بیمار شد و سید عبد الله از کشف دریافت نمود که عمر شیخ سپری
شد پس از جماعت خود استدعا نمود تا ایشان قدری از عمر
خودها بوی بخشیدند و نیز سید عبد القادر روی شفاعت بسوی
نبی صلی الله علیه و سلم آورد و مستجاب شد و شیخ بقدری که
ایشان از عمر خودها بوی بخشیده بودند زنده ماند رحمه الله *

(۱۴۸) [از عقد الجواهر والدرر]

۱۷ وفات یافت - رئیس ارباب الوصال اقرب المقربین الی الله
فی الجلال الممتاز فی جمیع المقامات العوال الشیخ احمد نور الحق

و اکثر از مملکت هند و مغرب و شام نذرها برای وی می آمد
و وی انرا خرج فقرا می نمود و مردمان را بحال و مقال خود
بسوی خدا می خواند و خود در همه اوان تابستان و زمستان
جزیک پارچه و تاج و پایجامه و کفش دیگر هیچ نمی پوشید اما
لباسهای فاخره و نقد بسیار بدیگران عطا مینمود و ویرا کرامات
بسیار است * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۴۶)

۱۵ وفات یافت - الشیخ احمد بن شهاب الدین العجمی الشافعی -
شب چهارشنبه هجدهم ذی القعدة سنه یک هزار و هشتاد و پنج
بمصر و همان روز شیخ علی الشبراملسی نماز جنازه وی کرد
و بسبب محبتی و وقاری که از وی در دل داشت بر مفارقت
او بسیار اندوهگین شد و ویرا در عام حدیث معرفه تمام بود
و سیوای ان در چند فنون دیگر هم مهارتی کامل داشت و
فضلاي عصر بوي رجوع می آوردند و حل مسائل مشکله از وی
می نمودند و وی جواب ان تمامی بکمال اسانی می داد و وی
از شیخ الاسلام محمد الشوبري و شیخ عامر الشیرازی و شیخ سلطان
المزاحی و شیخ ابراهیم اللقانی و شیخ علی الاجهوري و شیخ
محمد البابی و شیخ علی الشبراملی [الشبراملسی] و غیرهم
اخذ نمود و وی در خانه خود درس میگفت و فضلاي عصر بدرس
او حاضر میشدند رحمه الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۴۷)

۱۶ وفات یافت - الشیخ العارف بالله حسین بن محمد بن
ابراهیم بن محمد بافضل - روز دو شنبه سلخ ذی القعدة سنه
یک هزار و هشتاد و هفت بمکه مشرفه و بمقبره شبیکه بجوار قبر سید

محمد بن علوي صاحب مکه اخذ نمود و اکثري ويرا خرقه پوشانيد و تلقين ذکر نمود و در جميع درسهای شيخ عبد العزيز الزمزمي و شيخ محمد الطايفي و شيخ محمد البابلي در فنون تفسير و حديث و فقه و اصول و فروع حاضر شدی و از کسانیکه از مصر و يمن وارد مکه شدند نیز اخذ نمود و دوام بر عبادت و وظائف شرعيه قيام داشتی و در مدینه از شيخ عبد الرحمن خياري اخذ نمود و باسيد زين باحسن صحبت داشت و منزلتی عظيم برای خود پيدا کرد و مدت مدید بصحبت سيد عیدروس بن حسين البار [؟] بود و بر حال پسندیده زندگانی خود بسر برد و گاهی ميل ازدواج نکرد رحمه الله و نفع به * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۶۵)

۱۴ وفات يافت - السيد العارف بالله عبد الرحمن بن احمد بن محمد بن عبد الرحمن بن احمد بن عای الادريسی المغربي الملقب بالمحجوب - روز چهارشنبه هفدهم ذی القعدة سنه يکهزار و هشتاد و پنج بمکه مشرفه و در زاويه سيد سالم شيخان که انرا از اولاد وی خريد کرده بود و برای دفن خودش دران زمين وصيت نموده بود مدفون شد - ولادتش در مغرب سنه يکهزار و بست و سه بود و وی در سنه يکهزار و چهل و سه بقصد حج در مکه آمد و مجاورت انجا اختيار نمود بعده بقصد ملاقات اوليا و زیارت قبور اصفيا بيمن رفت و انجا با سيد عبد الرحمن بن عقیل باعلوی صاحب منجا و بسياری از اوليا ملاقات کرده بمکه مراجعت نمود و سکونت انجا اختيار فرمود و ملائ اهل آن دیار و ماچا مسافرين هر اقطار گردید و برای هر خاص و عام طعام لذیذ مهیا می ساخت

صاحب‌الدان بود نفع‌الله بدرکاته واسکنه فسیح جدّاته * [از عقد
الجواهر والدرر] (۱۶۳)

۱۲ وفات یافت - الشیخ ابراهیم بن محمد بن ابراهیم بن محمد
بن ابراهیم باغریب الحضرمی - روز چهارشنبه هجدهم ذی القعدة سنه
یکهزار و هشتاد و یک بمکه مشرفه و در معلاة بحوطه بنی علوی مدفون شد
و ولادتش در بندر جده بود و در ایام صغر سن بشهر شکر آمده
چند سال در آن سکونت نمود بعده بمکه رفت و مدام به درس شیخ
عبدالله باقشیر و به درس شیخ محمد البابای نیز حاضر شده بود
و بخدمت شیخ عیسیٰ المغربي شغل نمودی و در مسجد الحرام
برای تدریس نشست و بطلبه فایده‌ها رسانید و وی زاهد متورع بود
و از ریاست دنیا و اهل دنیا مجتنب بود و مدام الحیات زن
نگرفت رحمه الله * [از عقد الجواهر والدرر] (۱۶۴)

۱۳ وفات یافت - الشیخ العارف بالله عبد الجامع بن ابی بکر
بارجا الحضرمی - روز یکشنبه ششم ذی القعدة سنه یکهزار و هشتاد
و دو بمکه مشرفه و بمقره شبیکه زیر سایبان مدفون شد و مردمان
درس آن روز موقوف کردند و جم غفیر از خلائق بر جنازه وی مجتمع
شدند و بعد وفات سیوای لباس پوشش خود و فرش گسترده دیگر
هیچ چیز از اسباب دنیا متروکه نگذاشته بود و خال او شیخ عبد الرحمن
بارجا و سید زین العابدین العیدروس و سید احمد بن عبدالله العیدروس
و سید سقاف العیدروس و سید ابوبکر بن شهاب [الدین] و برادرش هادی
بن شهاب الدین و سید احمد بن حسین بالفقیه از جمله مشایخ وی اند
و از سید حسین بن ابی بکر بن سالم و از برادرش حسن و سیدنا سید

تپ میفریسم“ پس آن شخص را تپ لاحق میشد نفع الله به *
[از عقد الجواهر و الدرر] (۱۹۱)

۱۰ وفات یافت - السيد الجلیل العارف بالله انسان عین الاعیان و عین الانسان المشار الیه بالبدان الشریف زین بن عبد الله بن عبد الرحمن بن احمد باحسن الذی جدہ الشهیر بجمل اللیل باعلوی فزیل المدینة الشریفه - ششم ذی القعدة سنه یک هزار و پنجاه و هشت - در قریه روغه از اعمال تریم متولد شد و باجماعتی از اولیای صالحین منجمله ایشان جد مادری خود سید عقیل بن محمد باحسن صحبت داشت و سید محمد العیدروس صاحب سورت از جمله مشایخ اوست - بعده حج کرد و در مدینه منوره اقامت نمود و هم در آن وفات یافت و در بقیع مدفون شد - و وی هیچک از مال دنیا پیش خود نداشتی بلکه هرآنچه بوی رسیدی بالفور خرج نمودی و بخششهای فراوان کردی و نعمت بی حساب از عالم غیب بوی میرسید * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۹۲)

۱۱ وفات یافت - السيد الجلیل الجمال العارف محمد بن علی بن عبد الله بن محمد بلفقیه باعلوی الذی اشتهر جدہ بالعیدروس - بمکه مشرقه بعد نماز جمعه یازدهم ذی القعدة سنه یک هزار و شصت و شش و روز شنبه وقت طلوع آفتاب در مشهد جد خود بشبیکه مدفون شد - در مکه متولد شد و هم در آنجا بحد رشد رسید و پدرش ویرا تربیت نیکو نمود و آنچه از دقایق و خزاین پیش خود داشت بوی عطا فرمود و وی با اکابر عصر صحبت داشتی و بزرگان نیز بخدمت وی مسمی آمدند و از دست برکت او استمداد می خواستند و وی سرگروه

۷ وفات یافت - السيد الجليل امام المنقول والمعقول الهمام في الفروع والاصول ولي الله بلاريب ونزاع الملزم نفسه النفيسة بالطاعة لله عز وجل والخضوع لديه والانقطاع السيد احمد الهادي بن عبد الرحمن بن شهاب الدين باعلوي - صباح روز سه شنبه هشتم ذي القعدة سنه يکهزار و چهل و هفت - ولادتش در تريم بود و بحر مين شريفين رفته در مکه متوطن شد و تا در انجا مقيم بود بملازمت سيد عمر بن عبد الرحيم البصري و شيخ احمد علان قيام نمود و در معلاة بحوطه سادات بنبي علوي مدفون شد رحمه الله * [از عقد الجواهر والدرر] (۱۵۹)

۸ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله والدال عليه السيد سالم بن احمد [بن] شيخان باعبود باعلوي المكي - چاشتگاه روز يکشنبه نهم ذي القعدة سنه يکهزار و چهل و شش و در معلاة نزديک قبر پدر و جد خود مدفون شد افاض الله عليهم الرحمة * [از عقد الجواهر والدرر] (۱۶۰)

۹ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله الشيخ نعمة الله الهندي المكي - شب پنجشنبه سيزدهم ذي القعدة سنه يکهزار و چهل و هفت بمکه معظمه و بمحله خود در شعب عامر مدفون شد رحمه الله و وي در سنه يکهزار و چهارده از هند بمکه رسیده بمجاورت بيت الحرام قيام نمود و سالی چند در سجده و سکوت بسر برد بالاخر در شعب عامر استقامت نمود و مذاکات فرمود و انجا او را چند پسر متولد شد و عوام الناس و طايفه آنات معتقد وي گشتند و چون از کسي چيزي ميخواست و انکس وي را نميداد ميگفت "براي تو

از امکنه دور و دراز بزیارتش می آیند و ولادتش بسنه هشتصد و پنجاه و یک در بلده تریم بود و مدت بست و پنج سال در بندر عدن استقامت می نمود و وی از اکابر اولیا بلکه قطب زمان خود بود و از شرق تا غرب جمله عارفین شاهد این معنی اند * [از النور السافر] (۱۳۷)

۷ وفات یافت - الشیخ الامام مفتی الانام علامه الزمان مقدم العلماء الاعیان الشیخ عبد السلام بن شیخ الاسلام عبد الرحمن بن زیاد الزبیدی - دوازدهم شوال سنه نهصد و هفتاد و پنج و ولادتش در سنه نهصد و چهل بود و وی از پدر خود تربیت یافت و هم در حیات او فتوی ها نوشت و تصنیف ها نمود که فقیه را ازان گزیر نیست رحمه الله و نفعنا به * [از النور السافر] (۱۳۸)

۸ وفات یافت - الحافظ المحدث الصالح العلامة جمال الدین محمد طاهر البتّنی الهندی الملقب بملك المحدثین - ششم شوال سنه نهصد و هشتاد و شش و روافض سابه و مهدویه قتاله و برا قتل کردند چه وی قدس سرّه با ایشان اکثر مناظره می نمود و از ایشان نفرت تمام داشت و همت بر اعدام مذهب شان گماشته و خواست که برای این امر بخدمت سلطان آن زمان برسد پس روافض برو گرد آمدند و پیش از آنکه نزد سلطان برسد او را بکشتند لا حول و لا قوة الا بالله - و کتاب "مجمع بحار الانوار فی غرائب التنزیل و لطائف الاخبار" از مصنفات اوست و در آن زمان که او بحج بیت الله رفت از الشیخ ابو الحسن البکری و شیخ ابن حجر الهیثمی و شیخ علی بن عراق و شیخ علی المتقی اخذ نمود - در سنه نهصد و سیزده متولد شده بود روح الله روحه [و البتّنی مذسوب است بسوی شهری

صاحب الصحیح رضی اللہ عنہ - وقت نماز عشا شب عید الفطر سنہ دو صد و پنجاه و شش از هجرت در خرتنگ که قریه است از سمرقند و ولادتش بروز آدینه بعد نماز جمعه سیزدهم شوال سنہ یکصد و نود و چهار بود رحمہ اللہ * [از حل الرمز اللطیف] (۱۳۳)

۳ وفات یافت - ابوداؤد سلیمان بن الاشعث السجستانی صاحب المسند - بماء شوال سنہ دو صد و هفتاد و پنج در بصره و ولادتش در سنہ دو صد و دو بودہ * [از حل الرمز اللطیف] (۱۳۴)

۴ وفات یافت - الامام الاوحد صاحب التفسیر الکبیر والتاریخ الشہیر ابو جعفر محمد بن جریر الطبری - در اواخر شوال سنہ سه صد و ده از هجرت در حق او امام ابن خزیمہ گفت کہ بر روی زمین کسی را عالمتر از محمد بن جریر نمیدانم * [از تاریخ یافعی] (۱۳۵)

۵ وفات یافت - سیدنا السید الشریف الولی علامہ عالی بن عبد اللہ بن احمد العیدروس صاحب بندر سورت - شب دوشنبہ ہجدهم شوال سنہ یکہزار و یکصد و سی و یک - و از لفظ " بحر الفضائل " و نیز لفظ " غاب مولانا " سال وفاتش بیرون می آید و او را قبہ عظیم و مقام اعظم است در بندر مبارک و سن شریفش ہشتاد و شش سال بود کہ لفظ " ہمام " منخرج آن تاریخ است زیرا کہ ولادتش در سنہ یکہزار و چہل و پنج بود و لفظ " شمس مشرقہ " تاریخ ولادت اوست نفع اللہ بہ و بمعارفہ * [؟] (۱۳۶)

۶ وفات یافت - السید الکبیر و العلم الشہیر محی النفوس السید ابوبکر بن عبد اللہ العیدروس - شب سه شنبہ چہاردهم شوال سنہ نہصد و چہارده در بندر عدن و قبرش انجا ظاہر تر از شمس است و مردمان

در عشره اول ذی الحجه سنه هشتصد و یازده نفع الله به * [از
کتاب الغرر] (۱۲۹)

۱۹ وفات یافت - الشیخ العارف محمد ابو طاهر ابن المرحوم
الشیخ ابراهیم بن حسن الکورانی المدنی - روز سه شنبه نهم رمضان
سنه یکهزار و یکصد و چهل و پنج بمدينه منوره و ولادتش در عین
اذان مغرب شب پنجشنبه یا جمعه بست و یکم رجب سنه یکهزار
و هشتاد و یک رحمہ اللہ * [منقول از مرثیہ کہ سید عبد اللہ مدھر
در وفات او گفته بود] (۱۳۰)

۲۰ وفات یافت - السید الجلیل العارف باللہ و رسولہ عبد اللہ
بن محمد بن احمد الشاطری با علوی - آخر روز سه شنبه پنجم رمضان
سنه [یکهزار] و یکصد و سی و سه و شب چهار شنبه قریب
قبه خال خود سید علی بن عبد اللہ العیدروس در بندر سورت
مدفون شد و وی از اکبر خلفا و مریدان اوست و در جمیع
علوم ظاہری و باطنی انتفاع عظیم از وی حاصل کرده نفع الله
بہم و بعالمہم * [؟] (۱۳۱)

شہر شوال المکرم

۱ شہید شد - ابو عمارۃ سید شہداء یوم القیمۃ حمزہ بن عبد المطلب
رضی اللہ عنہ - چہار دہم شوال سنه سوم از ہجرت در جنگ احد
بعد از انکہ وی سی کافر را بکشت [؟] و وحشی عبد عقبہ السلمی
اورا قتل کرد * [از حل الرمز اللطیف] (۱۳۲)

۲ وفات یافت - الامام الحافظ ابو عبد اللہ محمد بن اسمعیل البخاری

متوکل بود و در عیش تمام گذار ایام می نمود و در دهایی نظیر او ندیدم و وی از غایت ساده لوحی نمیدانست که امروز کدام روز و این کدام ماه است و همچنین در میان اشیا فرق نمی توانست کرد
نفع الله به * [از ترجمه مرآت الاسرار] (۱۲۶)

۱۶ وفات یافت - امام العارفین سري بن المغلس السقطي قدس الله سره - روز سه شنبه سوم رمضان سنه دو صد و پنجاه و سه رحمه الله و نفع به و کنیتش ابو الحسین بود و وی استاد جنید و سائر اهل بغداد و از طبقه اولی از اقران حارث المحاسبی و بشر الحافی است و از معروف الکرخي اخذ نموده نفع الله بهم و بعلموهم و اسرارهم * [از نفحات الانس] (۱۲۷)

۱۷ وفات یافت - الشيخ شمس الدین محمد اسد قدس الله سره - شب جمعه غره رمضان سنه هشتصد و شصت و چهار و قبر وی در گازرگاه نزد قبر شیخ الاسلام است و در علوم ظاهری بحدوث طبع و تیزی فهم مشهور بود و از شیخ وقت شیخ زین العابدین الحافی [زین الدین الخوافي] اخذ بیعت و تلقین نموده *
[ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۱۲۸)

۱۸ وفات یافت - السيد الشریف شمس الشموس و محي النفوس القطب عبد الله العیدروس بن ابي بکر بن عبد الرحمن السقاف باعلوي نفع الله بهم - قبل زوال روز یکشنبه دوازدهم رمضان سنه هشتصد و شصت و پنج در موضع عبول که در بندر شحر واقع است و بمقبره تریم مدفون شد و قبرش در اینجا زیارتگاه مشهور است و عمرش پنجاه و پنجسال بود زیرا که وی متولد شده بود

بر حال پسندیده بود رحمه الله و نفعنا به * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۲۳)

۱۳ وفات یافت - امام النجاة و الاصولین و صدر المناطقة و المتکلمین فی الملة و الدین شیخنا الامام الشیخ زین العابدین بن عبد القادر الطبري الحسني - چهاردهم رمضان سنه یکهزار و هفتاد و هشت رحمه الله و نفع به * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۲۴)

۱۴ وفات یافت - الشیخ العلامة ابراهیم بن محمد المامونی الشافعی - روز سه شنبه هجدهم رمضان سنه یکهزار و هشتاد و از جماعتی که اخذ نموده منجمه ایشان پدرش شیخ محمد و شیخ ابوبکر الشذوانی و شیخ منصور الطلاوی اند - تصانیف او بسیار است و منجمه آن حاشیه بر "مواهب" و حاشیه بر "مختصر" ست و او را نیز معراج نامه است در یک جلد ضخیم - و شیخ شاهین الحنفی و مفتی عبد القادر بن عمر البغدادي و جمعی از خلائق از وی اخذ نمودند و بعضی گفته اند که شیخ الاسلام شیخ علی الشبراملسی در جامع ازهر بدرس "شرح تلخیص" ملا سعد الدین و غیر آن حاضر می شد * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۲۵)

۱۵ وفات یافت - الشیخ مقتدی ارباب التفرید و قدوة اصحاب التجريد العارف الكامل المکمل الشیخ نجیب الدین المتوکل اخي شکر گنج و احد خلفائه - در دهلی نهم رمضان سنه ششصد و شصت و نه و قبر او بیرون شهر است رحمه الله و نفع به و حضرت سلطان المشایخ در حق او گفته که وی هفتاد سال بر جاده استقلال مستقل ماند و چیزی از وظائف شاهي و دیهات جاگیر قبول نکرد و وی

عبد الرحمن بن احمد شهاب الدين بن عبد الرحمن بن الشيخ علي
علوي نفع الله بهم - روز دوشنبه چهاردهم رمضان سنه يک هزار و چهارده
و در مقبره تريم مدفون شد و از جم غفير اخذ فقه و تصوف نمود
و ملازمت والد خود بر خود لازم گرفت - مردمان برای اخذ از جميع
اطراف رو بسوی وی آوردند و فتوی های مشکل پيش وی
مي آوردند و او باحسن وجوه حل آن مي کرد و سوای اين محاسن
وی بسيار است نفع الله بهم * [از عقد الجواهر والدرر] (۱۲۱)

۱۱ وفات یافت - الشيخ العارف بالله عبد الله بن عبد الرحمن
بن محمد بن عبد الرحمن مؤذن باجمال - وقت عصر روز سه شنبه
بست و ششم رمضان سنه يک هزار و سي و نه و وی فقيه عامل و
صالح بود و در اقراء و افاده بذل نفس خود کردی و با فقرا و صالحين
تواضع و محبت نمودی و با جماعتی از عارفان (مثلا شيخ عبد الله
بن عمر باجمال) محبت داشت نفع الله بهم * [از عقد الجواهر
والدرر] (۱۲۲)

۱۲ شهيد شد - الشيخ الجليل محمد بن عبد المنعم الطائفي -
بمکه مشرفه يازدهم رمضان سنه يک هزار و پنجاه و دو بمرض اسهال
و در معلاة مدفون شد و ولادت وی در سنه يک هزار و چار بود و
شيخ الاسلام سيد عمر بن عبد الرحيم و شيخ احمد بن ابراهيم علان
و شيخ احمد الحکمي و شيخ عبد الملك العصامي از مشايخ وی
اند و ايشان وی را در افتا و تدريس اجازت دادند و شيخ
ابو الحسن البستي از او درس گرفت - بر "شرح منہج" شيخ
زکريا و "نهایه" شمس الرملي حاشیه ها نوشته و تا دم مرگ

اندکی را که در آوند باقی مانده بود بنوشید و آن را بس شیرین یافت - و قریت بانتقال جذبۀ از جذبات حق بروی طاری گشت که بسبب آن چنان خودرفته شد که عقلش مختل و اسرارش مخفی گردید پس حسب عادت نماز می کرد اما هرگاه که از سلطان حقیقت استیلا بروشد و عبدیت در کعبه عبدیت متلاشی گردید و از عالم بقا بمیدان فنا خوانده شد و قبله از درمیان برداشته شد و جز ذات خدا دیگر هیچ درمیان نماز پس بحکم فایزما تولوا فثم وجه الله اکثر چنان بودی که غیر سمت قبله نماز گذاردی و چهار روز در همین حال بود بعده انتقال فرمود رضي الله عنه و نفع الله به *

[از النور السافر] (۱۱۹)

۹ وفات یافت - السيد الكبير العلم الشهير الشريف القطب العارف بالله تعالى شيخ بن عبد الله بن شيخ بن عبد الله العيدروس - شب شنبه بیست و پنجم رمضان سنه نهصد و نود در احمد آباد و همان جا در محن خانۀ خود مدفون شد و بالای قبر وی قبۀ عظیم است و کتاب "العقد الذبوي في مناقب بني علوی" از جمله مصنفات عظیمۀ اوست و کراماتش بسیار و مناقبش بیشمار است که دران علامه حمید بن عبد الله السندی تالیفی علیحدۀ نموده و شیخ علامه احمد بن علي البسکري المكي در کتاب "نزهة الارواح و النفوس في مناقب شيخ عبد الله العيدروس" بسلك تحریر آورده و مولدش در سنه نهصد و نوزده ببادۀ تريم بود نفعنا الله ببرکاته *

[از النور السافر که تالیف پسرش سيد عبد القادر است] (۱۲۰)

۱۰ وفات یافت - السيد الجليل العارف بالله الشريف الشيخ

وی خواندند و در جذب قبر پدرش دفن کردند نفع الله بهم * [از

النور السافر] (۱۱۶)

۴ وفات یافت - الشيخ العالم الفقيه عبد الله بن عبد الرحمن بن ابي بكر بافضل الحاج الحضرمي - وقت عصر روز یکشنبه پنجم رمضان سنه نهصد و هفده در بندر شکر و وي در علم و عمل و ورع یگانه زمانه خود بود و ولادتش در سنه هشتصد و پنجاه بوده رحمه الله *

[از النور السافر] (۱۱۷)

۷ وفات یافت - الشيخ العلامة عبد الحق بن محمد بن عبد الحق السنباطي القاهري الشافعي - على الصباح روز جمعه غره رمضان سنه نهصد و سي و يك در مكه و نزد دروازه كعبه بعد صلوة جمعه نماز جنازه وي خوانده شد وي بقیه شیوخ اسلام و برگزیده علمای اعلام بود و مولدش در جمادی الاولی یا جمادی الاخری سنه هشتصد و چهل و دو بود * [از النور السافر] (۱۱۸)

۸ وفات یافت - السيد الجلیل الولی الصالح العابد الزاهد الشریف احمد بن علوي بن المعلم محمد بن علي جحدب باعلوي - روز شنبه هجدهم رمضان سنه نهصد و هفتاد و سه در بلدة تريم و وي بسبب شدت ورع و تقشف در حکم رجال الرسالت محسوب کرده شد و او را در زهد و تقلل از دنیا حکایات است که شاید در احوال اولیای کبار مثل آن یافته نخواهد شد و ایشان را سوای سبقت زمانی دیگر هیچ فضیلت بروی نبود - و از جمله کرامات اوست که وقتی چون بحج رفت مردمان دیدند که وي از آب دریای شور مي نوشد پس ویرا درین باب پرسیدند فرمود ایا هر کسي انرا نمي خورد ؟ پس بعضی از آنها

باشد والله اعلم و عمروی برقولی بست و نه سال بود و علی رضی
الله عنه ویرا بموجب وصیتش بوقت شب دفن کرد - قبرش در قبۀ
حسن نزدیک "محراب فاطمه" است * [از حل الرمز اللطیف للسید
محمد الضعیف السقاف] (۱۱۲)

۲ وفات یافت - امیر المومنین ابوالحسن علی بن ابی طالب بن
عبد المطلب الهاشمی زوج البتول وابن عم الرسول - یکشنبه بست
و یکم رمضان سنه چهل بزخمی که عبد الرحمن بن مُلجم المرادی
هجدهم رمضان مذکور در نماز صبح بجامع کوفه ویرا مجروح کرده بود و
براصح اقوال در مسجد مذکور مدفون شد و عمروی شصت و سه سال
و مدت خلافتش چهار سال و نه ماه و هشت روز بود رضی الله عنه *
[از حل الرمز اللطیف *] (۱۱۳)

۳ وفات یافت - السید العلامة الشریف جعفر الصادق بن
زین العابدین بن عبدالله بن شیخ العیدروس بست و سوم رمضان
سنه یکهزار و شصت و چهار در بندر سورت و بطرف قبله در جنب
قبر عم خود محمد العیدروس مدفون شد [؟] (۱۱۴)

۴ وفات یافت - السلطان العارف المجاهد ابوالفتح احمد بن
محمد صاحب گجرات آخر روز یکشنبه دوم رمضان سنه نهصد و
شانزده در احمد اباد و مولدش در سنه هشتصد و چهل و هشت
بود رحمه الله * [از النور السافر] (۱۱۵)

۵ وفات یافت - الشیخ الصالح جمال الدین محمد بن اسمعیل
المشرع عجل - بمدینه زید چاشتگاه روز پنجشنبه سیزدهم رمضان
سنه نهصد و هفده و در زید بمسجد اشاعر بعد نماز عصر نماز جنازه

ربیع الاول سنه پانصد و پنجاه و وی خردترین اولاد حضرت است
نفع الله بهم * [از بهجة الاسرار] (۱۰۸)

۱۵ وفات یافت - السيد العارف القطب محمد الشهير بمولی
الدیلة بن علی بن علوی بن الفقیه المقدم محمد بن علی باعلوی -
روز دوشنبه دهم شعبان سنه هفتصد و شصت و پنج * [از کتاب
الغرر] (۱۰۹)

۱۶ وفات یافت - سید السادات الکرام و واسطه عقد الکمال بدیع
النظام العامل العالم الزاهد العارف السید مصطفی بن عمر بن
عبد الله العیدروس - شب شنبه نهم شعبان سنه یکهزار و یکصد و پنجاه
و نه در بندر سورت نفع الله به و بعلمه * [؟] (۱۱۰)

۱۷ وفات یافت - قطب دائرة الوجود و نقطة اهل الکمال و الشهود
امام المحققین و قبلة الواصلین الشیخ ابو الفتح حسین البصیر
بن علی بن عباس البصری - وقت آذان مغرب شب جمعه یازدهم
شعبان سنه یکهزار و یکصد و پنجاه و دو در بصره و سیدنا العارف
سید عبد الله بن جعفر مدهر تاریخ وفاتش در نظم گفته و لفظ
”جهنم العارفین“ را ماده تاریخ قرار داده تغمده الله بالرحمة
و الرضوان * [؟] (۱۱۱)

شهر رمضان

۱ وفات یافت - سیده النساء فاطمة الزهراء بنت رسول الله صلی الله
علیه و سلم - بمه رمضان سنه یازده از هجرت شش ماه بعد از وفات
پیغامبر صلی الله علیه و سلم پس باید که انتقال وی دوازدهم رمضان

مدینه بر افضلیت سید عبد الله مذکور متفق گشتند و او را از حکم سلطان اطلاع کردند و او نیز امتثال حکم سلطان قبول کرد - پس ویرا بالای تختۀ نشاندۀ برداشتند و در میان محاطه قبر فرو اوختند و وی قندیل را یافته با خود برون آورد و آنرا پیش سلطان فرستادند و سلطان آنرا در خزانۀ خود نهاد * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۰۵)

۱۲ وفات یافت - جامع الکملات الظاهرة و الباطنة السید حسین بن المحقق السید محمد بن محمود الکرمانی - بست و یکم شعبان سنه هفصد و پنجاه و دو رحمه الله و وی در لطائف و ظرائف بی نظیر بود و در خدمت سلطان المشایخ تربیت یافت و از دوسترین مریدان باو بود و سلطان المشایخ چون قریب بمرگ خود رسید سید حسین را گفت که تو خلیفۀ ما هستی و نیز برای او اجازت نوشت و علما و سلاطین بعد ملاقات سلطان المشایخ بسوی او رفته جمال یوسفی او را مشاهده می نمودند و از فیوضات و امدادات وی استمداد می کردند نفع الله به * [از ترجمۀ مرآت الاسرار] (۱۰۶)

۱۳ وفات یافت - الشیخ العارف فتح بن شُخْرَف المروزی رحمه الله تعالی - چهاردهم شعبان سنه دوصد و هفتاد و سه و کنیتش ابوالنصر است و وی از قدمای مشائخ خراسان است نفع الله به * [از نفحات الانس] (۱۰۷)

۱۴ وفات یافت - السید یحیی بن غوث الثقلین السید عبد القادر الجیلانی قدس الله سرهما - شب چهاردهم شعبان سنه ششصد در بغداد و نزد قبر برادر خود عبد الوهاب مدفون شد و ولادتش ششم

الصدر ببيان ليلة القدر“ و غیر آن از مصنفات اوست نفع الله به *
[از عقد الجواهر و الدرر] (۱۰۳)

۱۰ وفات یافت - الشیخ العلامة احمد بن تاج الدین راس الموقتین بالمدینہ - روز یکشنبه ششم شعبان سنه یکہزار و ہشتاد و ہکتمہ مشرفہ و بسیاری از مردمان بر مہارت او در علم تشریح الافلاک و ہیئۃ و حساب گواہی دادہ اند * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۰۴)

۱۱ وفات یافت - السید العارف الولی العالم العامل الشریف عبد اللہ بن محمد قسّم باعلوی - روز چہار شنبہ اول شعبان سنہ یکہزار و ہشتاد و پنجم در مدینہ و ولادتش تقریباً بسنہ یکہزار و پانزدہ در بلدہ قسم (کہ شہری است از شہرہای حضرموت) بود و دران جا نیز او بحد بلوغ رسید و قرآن و اندکی از کتب فقہ را درس گرفت و بعدہ بکتاب قوم مشغول شد و در طاعات کوشش بلیغ نمود و از گروہی از عامای شہر ترم کہ گوش دہر مثل ایشان نشیدہ و چشم فلک ہمتای ایشان ندیدہ اخذ نمود و اکثر ملازمت صالحین و مصاحبت عارفین کردی بعدہ قصد حج بیت اللہ الحرام و زیارت پیغامبر عالیہ الصلوٰۃ و السلام کرد و مجاورت مدینہ را اختیار نمود و رباط العشرۃ را دار ہجرت خود قرار داد و در وسط حجرہ از مردمان منزوی شد و سیوای خواص از جمیع خلائق ترک ملاقات گفت - روزی در روضہ خیر الانام علیہ الصلوٰۃ و السلام قندیلی کہ بالای قبر شریف اویزان بود در میان محاطہ قبر فرو افتاد و چون مردمان اطلاع این واقعہ بساطان الاعظم کردند از حضرت ساطان چنین فرمان صادر شد کہ کسیکہ افضلترین اہل مدینہ باشد آنکس قندیل را از درون احاطہ بدرارد پس جمیع اہل

احوالش باهر و کراماتش ظاهر است و ولادتش در بلده ترمیم
روز سشنبه بمه جمادی الاخر سنه نهصد و چهل و نه بود نفع الله
ببرکاته * [از النور السافر] (۱۰۱)

۸ وفات یافت - الشیخ یاسین بن زین الدین بن ابی بکر بن محمد
بن الشیخ علیم الحمصی الشافعی الشهیر بالعلیّی الامام البلیغ شیخ
العربیة و قدوة ارباب المعانی - روز دوشنبه بیست و هفتم شعبان
سنه یک هزار و شصت و یک و مولدش به حمص بود و با پدر خود
به مصر رفت و در آنجا بحد بلوغ رسید و از شیخ الاسلام محمد الشوّبری
الشافعی علم فقه تعلّم نمود و کتب مفیده تصنیف فرمود و از انجمله
و حاشیه بر مطول سعد الدین است و غیر ذلک - و در مصر بمقبره
مجاورین مدفون شد * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۰۲)

۹ وفات یافت - الشیخ العلامة حنیف الدین بن عبد الرحمن
بن عیسی بن مرشد العمري الحنفی مفتی الحنفیه بالدیار
الحجازیه - شب چهار شنبه سیزدهم شعبان سنه یک هزار و شصت و
هفت و در بقیع مدفون شد - ولادتش به مکه معظمه وقت عشا شب
یکشنبه چهاردهم صفر سنه یک هزار و چهارده بود و وی دیندار و پرهیزگار
و عبادت شعار بود و در ماهای رجب و شعبان و ایام بیض روزه داشتی -
از والد خود عبد العزیز الزمزمی و عبد الرحمن البخاری و خالد
الملکی و غیر ایشان اخذ نمود و عبد الرحمن مذکور برای او اجازت
تامه نوشت - و وی متوّلّی خطابت جمعه در مسجد حرام و
تدریس خلف مقام الحنفیه و تدریس مدرسه محمد باشا و افتای
سلطانی گشت و بسیاری از خلایق از و مستفید شدند و کتاب " شرح

بن محمد بن ابی بکر السخاوی الاصل - وقت عصر روز یکشنبه بست و هشتم ماه شعبان سنه نهصد و دو بمیدنه شریفه و عمر وی هفتاد و یکسال بود و در بقیع بجوار مشهد امام مالک رحمه الله مدفون شد * [از کتاب النور السافر فی اخبار اهل القرن العاشر لسیدنا عبد القادر بن شیخ العیدروس] (۹۷)

۴ وفات یافت - الشیخ العلامة الفائق فی جمیع العلوم جمال الدین محمد بن عمر بن مبارک بحرق الحضر می الشافعی - شب بستم از شعبان سنه نهصد و سی در احمد اباد - و کتاب " تبصرة الشاهیه الاحمدیه بسیره الحضرة النبویه الاحمدیه " از جمله تصانیف عظیمه اوست * [از النور السافر] (۹۸)

۵ وفات یافت - الشیخ الامام العارف بالله عبد الله بن محمد بن احمد با فضل العدنی الحضر می - چاشت گاه روز پنجشنبه یازدهم شعبان سنه نهصد و چهل و دو و مزار پر انوارش در عدن است * [از النور السافر] (۹۹)

۶ وفات یافت - السید الجلیل العارف بالله الشریف عبد الله بن شیخ بن عبد الله العیدروس - شب چهارشنبه چهاردهم شعبان سنه نهصد و چهل و چار بتبریم و همان جا مدفون شد و مولدش در سنه هشتصد و هشتاد و هفت بود و وی از کبار اولیای عارفین بود نفع الله به * [از النور السافر] (۱۰۰)

۷ وفات یافت - سید السادات الاجلاء العارفین الکمل الادلاء احمد بن شیخ العیدروس - روز جمعه هفدهم شعبان سنه یک هزار و بیست و چار در بندر بروج و همان جا در صحن خانه خود مدفون شد و

سنه يکهزار و هفتاد و دو رحمه الله * [از کتاب غایة القصد و المراد فی مناقب سیدنا عبد الله الحداد] (۹۳)

۲۷ وفات یافت - قطب زمانه و جُنید عصره و اویس زمانه السید الشریف العارف بالله محمد بن حامد بن عبد الله بن علي باعلوی صاحب ملیبار - بست و هشتم رجب سنه يکهزار و یکصد و شصت در حوطهٔ بلدۀ کویلاندي از اعمال ملیبار نفع الله بعلومه و اسراره و سید علوي بن شیخ باعبدود باعلوی قطعۀ در تاریخ وفاتش گفته که آنرا بر لوح مزار او نوشته اند و آن این است *

* فاز الحبيب محمد * طوبی له باطائبه *

* "سامي الضريح" ارخن * "روض الجنان طاب به" * [؟] (۹۴)

شهر شعبان

۱ وفات یافت - الامام ابو عبد الله سفیان بن سعید الثوري - بماء شعبان سنه یکصد و شصت و یک در بصره و ولادت وی در سنه نود و هفت از هجرت بود * [از حل الرمز اللطیف] (۹۵)

۲ وفات یافت - شیخ الدیار المصریه و عالمها ابو الحارث الیث بن سعد - روز جمعه چهاردهم شعبان سنه یکصد و هفتاد و پنج و عمر وی هشتاد و یکسال بوده - روایت کرده از عطا [بن ابی رباح و] ابن ابی ملیکه و مالک و بسیاری از خلائق و شافعی گفته که لیث فقیه تر از مالک بود مگر اصحاب وی بدو قائم نشدند * [از تاریخ الیافعی] (۹۶)

۳ وفات یافت - الشیخ العلامة ابو عبد الله محمد بن عبد الرحمن

در ایام حیات خود حواله تربیت بسیاری از مریدان و طالبان بایشان
میکرده نفع الله بهم * [از نفحات الانس] (۸۹)

۲۳ وفات یافت - ابو المکارم رکن الدین علاء الدولة احمد بن محمد
البیابانکی قدس سره - شب جمعه بست و دوم رجب سنه هفصد
وسی و شش در برج احرار [صوفیا باد] و در حظیره قطب
الزمان عماد الدین عبد الوهاب مدفون گشت - و وی در اصل از
ملوک سمنان است و در سنه ششصد و هشتاد و هفت بصحبت
شیخ نورالدین عبد الرحمن کسرقی رسید و وقت مراجعت از حجاز
در سنه ششصد و هشتاد و نه از وی اذن ارشاد یافت * [ذکرش
در نفحات الانس دراز است] (۹۰)

۲۴ وفات یافت - الشیخ سلطان ولد قدس سره - شب شنبه دهم رجب
سنه هفصد و دوازده و وی سید برهان الدین محقق و شیخ شمس الدین
تدبیری را خدمتهای شایسته کرد و چلیپی حسام الدین را ملازمت
نمود و او را قائم مقام و خلیفه پدر خود ساخته بود * [ذکرش
در نفحات الانس دراز است] (۹۱)

۲۵ وفات یافت - السید عبد السلام بن عبد الوهاب بن غوث الثقلین
السید عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - سوم رجب سنه
ششصد و یازده و همان روز در بغداد بمقبره حلبه مدفون شد - مرادش
شب هشتم ذی الحجه سنه پانصد و چهل و هشت بود * [از
بهجة الاسرار] (۹۲)

۲۶ وفات یافت - السید الجلیل العارف بالله علوی بن محمد
الحداد باعلوی والد سیدنا عبد الله الحداد - شب دوشنبه غره رجب

مذکور است که نسب او بخالد بن الولید میرسد و او را به کنز النبات ملقب کردند و چون این سخن در سمع سلطان المشایخ قدس سره رسید گفت چگونه باشد شیخ ما کنز السُّکرو این کنز النبات نفع الله بهم و پسرش شیخ نور قطب العالم و مریدش سید ولی اشرف جهانگیر و شیخ نصیر الدین مانکپوری از خلفای وی اند * [از ترجمه مرآة الاسرار] (۸۷)

۲۱ وفات یافت - الشیخ العارف بالله محب الله الصدر بوری قدس الله سره - نهم رجب سنه یک هزار و پنجاه و هشت بعد انکه قریب بست سال در منصب ارشاد برنشست و وی از بزرگترین خلفاء شیخ ابوسعید سبط جلال الدین تہانیسری است نفع الله بهم - وی اول بتحصیل علوم عقلیه و نقلیه اشتغال ورزید پس مشتاق سلوک شد و در طلب مرشد سفرهای دراز نمود تا انکه بدهلی رسید و داخل روضه قطب الاسلام شده استخاره نمود پس شیخ در واقعه ظاهر شده فرمود که سلسله شیخ علی صابر اکنون همچو آتش بر کوه بلند است یعنی مشهور است و برای اخذ نمودن از ابی سعید مذکور اشارت کرد پس او بسوی ابوسعید رفت و بردست وی سلوک نمود - بعده ابوسعید او را اجازت داد و خرقه خلافت پوشانیده فرمود که بصدر پور برود پس وی امتثال امرش نمود نفع الله به * [از ترجمه مرآة الاسرار] (۸۸)

۲۲ وفات یافت - خواجه علاء الدین محمد العطار بن محمد البخاری - شب چهار شنبه بستم رجب سنه هشتصد و دو قدس سره و وی از کبار اصحاب خواجه بهاء الدین و خلفای اوست و خواجه

شد و هردو چشمانش بینا خواهند شد القصه چشمان وی همچنانکه بودند روشن گردیدند - وفاتش در بندر جدّه بوده و پسرش سید سالم لاش ویرا بمکه آورد و صبح روز شنبه در حوطه آل باعلوی بمعلاة دفن کرد * [از عقد الجواهر و الدرر] (۸۴)

۱۸ وفات یافت - الشیخ الامجد العلامة احمد بن ابی الفتح الحکمی المقری شیخ اجازة تجوید القرآن المجید المکی - بیست و پنجم رجب سنه یکهزار و چهل و شش و بمدینه در بقیع الغرقه مدفون شد و وی از ارباب احوال سنیه صاحب هیبت و جلال بود و اورا رساله ایست که بر عظمت شان و تمکین مکان وی دلالت می کند و دران مشایخ و تلامیذ خود را جمع ساخته نفع الله بعلومه * [از عقد الجواهر و الدرر] (۸۵)

۱۹ وفات یافت - الشیخ العلامة رئیس العلماء الفهامة امام الحرمین الشریفین و علم المغربین و المشرقین جار الله ابو مهدی عیسی بن محمد بن احمد الثعالبی الجعفری الهاشمی نسباً المالکی مذهباً المغربی منشأً و مولداً الحرمی موطناً - روز چهارشنبه بست و پنجم رجب سنه یکهزار و هشتاد و وی از مشایخ بسیار اخذ نموده و شیخ کبیر صدر شهر جامع تفاریق علوم ابو الصلاح علی بن عبد الواحد السجلماسی بزرگترین ایشان بود و بسیاری از خلائق از و منتفع شدند * [در عقد الجواهر و الدرر ذکرش دراز است] (۸۶)

۲۰ وفات یافت - مقتدی ارباب الولاية خزانه العلم و الهدایة الشیخ علاء الدین البنکالی بن الشیخ عمر بن سعد اللاهوری الذی کان وزیر مملکه بنکاله - غره رجب سنه هشتصد و در لطایف اشرفیه

روز پنجشنبه نوزدهم رجب سنه دو صد و هجده در ملك روم بموضع
بدندون و در طرسوس برده دفن کردند و وي از خلفای ذي کرم
و با علم بود و مولدش در سنه یکصد و هفتاد بود * [از تاريخ
السيوطي] (۸۲)

۱۶ وفات يافت - الشيخ الامام العلامة محمد بن عبد القادر
بن احمد بن ابي بكر بن اسراييل بن اسمعيل بن محمد بن عمر -
روز چهارشنبه هجدهم رجب سنه يکهزار و پانزده بروضة بني
اسراييل و وی عالم با قدر و منزلت بود و در تفسير غرايب القرآن
او را کتابي است موسوم به "شذور الابريز في لغات الكتاب العزيز" *
[از عقد الجواهر و الدرر] (۸۳)

۱۷ وفات يافت - السيد الجليل الشريف ذو الحسب الباذخ المنيف
السيد احمد شيخان باعبد - روز جمعه هشتم رجب سنه يکهزار چهل
و پنج - ولادت او در بندر مخا بود و وي از اکابر مشايخ صالحين و
اوليای کاملين بود حاتم زمان بوده در کرم و جود و پهلوان [؟] وقت
در علم و عفو و وي قدس الله سرّه برای اکثري از اصحاب خود نقد
و لباس سالانه مقرر داشت و حق تعالی ويرا در تجارت چنان برکت
عطا فرمود که صاحب املاک و دولت گردید و در مکه سکونت
ورزید - وقتی بعد نابينا شدن خود زیارت پیغمبر خدا صلی الله عليه
و سلم نمود و بخدمت یکی از اولیا که نبی را بخواب میدید در رسید
و درخواست نمود که اولاً از نبی بپرسد که زیارت او مقبول شد یا نه و
بشرط مقبول شدن زیارت او برای بینا شدن يك چشمش استدعا نماید
پس بالتمايس آن ولي از حضرت نبی ارشاد شد که زیارتش مقبول

بیت دفن کردند و وی رحمه الله از علماء عاملین عارفین بوده و از هم‌مطبقه وی سید جلیل عارف بالله سید احمد بن عمر الهندون [؟] و غیره از مشایخ او بودند نفع الله بهم [؟] (۷۹)

۱۳ وفات یافت - الفقیه العلامة الشیخ عبد الله بن الفقیه الصوفی عمر بن العلامة عبد الله بامخرمه - شب دوشنبه دهم رجب سنه نهصد و هفتاد و دو و عمرش شصت و پنج سال بود - و وی قدس سره ایتی بوده در علوم خصوصاً در علم فقه و فلك و او از والد خود و عم خود طیب و غیر ایشان اخذ نمود حتی که برای تدریس و فتوای منصوب گردید و ریاست علم و تقوی در جمیع جهات یمن بوی راجع شد و سوای این دیگر محاسن او بسیار است *

(۸۰) [از النور السافر]

۱۴ وفات یافت - شیخ الاسلام مفتی الانام عالم الائمة الاعلام محرر المذهب و طرازه المذهب ناصر السنة المحمدية ابوالضياء عبد الرحمن بن عبد الكريم بن ابراهيم بن علی بن زیاد الغيثي الشافعي الزبيدي اليمني - شب يكشنبه بعد نماز مغرب يازدهم رجب سنه نهصد و هفتاد و پنج بمدينه زبيد و اورا مشهد عظيم بود كه مثل آن چشم اهل زمان ندیده است - ولادتش در ماه رجب سنه نهصد بود و علامه الديبع والطبنداري و فقيه موسى المشرع [؟] از مشايخ وي اند و در حرمين شريفين بحضور اعيان اين بلدين درس گفت و شيخ الاسلام عبدالعزيز الزمزمي و امثال او براي درس پيش او حاضر شدند و او را در فتاوى و غيره مصنفات عظيم است * [از النور السافر] (۸۱)

۱۵ وفات یافت - الخليفة مامون العباسي ابن هرون الرشيد -

السخاوي و دیگران از علماء یمن شیوخ او بودند و از علماء اعلام
عبد الرحمن بن زیاد و سید حافظ طاهر بن حسین الاهدل و غیر ایشان
از وی اخذ نمودند نفع الله بهم * [از النور السافر] (۷۶)

۱۰ وفات یافت - السید الجلیل العلامة الشریف شیخ بن عبد الله
بن شیخ [بن عبد الله بن شیخ بن عبد الله] العیدروس - روز سه
شنبه پنجم رجب سنه یک هزار و چهل و یک وقتی که بعزیمت
دولت آباد از شیدول سفر کرده بود پس لاش او را در دولت آباد
برده هشتم رجب مذکور دفن کردند - و کتاب " سلسله " از تصنیفات
اوست نفع الله به [؟] (۷۷)

۱۱ وفات یافت - الشیخ الكبير الولی الشهير قدوة العارفين و حجة
الله على السالكين وجیه الدین عبد الرحمن بن عمر بن احمد بن
عثمان العمودي - روز جمعه بست و نهم رجب سنه نهصد و شصت
و هفت و وی قدس سرّه از اولیای صالحین و مشایخ عارفین بود
و ابوالحسن البکری و شیخ ابن حجر الهیتمی المکی از مشایخ وی
اند رحمه الله * [از النور السافر] (۷۸)

۱۲ وفات یافت - السید الجلیل العلامة الوالد [؟] شیخ بن علوی
بن عبد الله باعبود باعلوی - دوازدهم رجب سنه یک هزار و یکصد و
بست در مشهد سیدنا حمزه بن عبد المطلب به شب محیا که
جمع می شوند دران اهل حرمین نزد مشهد مذکور و شیخ
حرم اجازت داد که او را نزد قبر سیدنا حمزه دفن نمایند لیکن
سادات آل باعلوی که حاضر بودند بدین راضی نشده جنازه او را
در مدینه بردند و حسب وصیت وی در بقیع نزدیک قبه اهل

بن علي بن حجر الانصاري السعدي المصري الهيثمي المكي الشافعي - در ماه رجب سنه نهصد وهفتاد و چار و ولادت او در ماه رجب سنه نهصد و نه بود رحمه الله * [از كتاب رحيميه] (۷۳)

۷ وفات يافت - الامام العادل امير المؤمنين و خامس خلفاء الراشدين عمر بن عبد العزيز بن مروان الأموي - در دير سمعان بزهر بستم يا بست و پنج رجب سنه يكصد و يك از هجرت - و عمر وی سي و نه سال و شش ماه بود و مدت خلافتش دو سال و پنج ماه بود * [از كتاب مراة الجذان تاريخ اليافي] (۷۴)

۸ وفات يافت - العالم العامل ناصر السنّة و معتمد الفتاوى الشيخ محي الدين النوري يحيى بن شرف بن مری بن حسن الشافعي - بست و چهارم رجب سنه ششصد و هفتاد و شش و ولادتش در سنه ششصد و سی و يك در عشره اوسط محرم بود و كتاب "الروضه" و "المنهاج" و "المناسك" و "تهذيب الاسماء و اللغات" و "شرح مسلم" و غيره از تاليفات اوست نفع الله ببركاته * [از تاريخ اليافي] (۷۵)

۹ وفات يافت - الشيخ الامام الحافظ الحجة المتقن شيخ الاسلام الجيبيد الامام مسند الدنيا امير المؤمنين في حديث سيد المرسلين ابو محمد عبد الرحمن بن علي الديبع الزبيدي - چاشت جمعه بست و ششم رجب سنه نهصد و چهل و چار و ولادت او بمدينه زبيد روز پنجشنبه چهارم محرم سنه هشتصد و شصت و شش بود - كتاب "كشف الكربة شرح دعاء ابي حربه" و "بغية المستفيد في اخبار زبيد" از جماعه تصانيف اوست - و شيخ محمد بن عبد الرحمن

محمد الضعيف السقاف رحمه الله [(۶۸)]

۲ وفات یافت - الامام ابو حنیفه النعمان بن ثابت رضي الله عنه - در بغداد بماء رجب سنه یکصد و پنجاه از هجرت و ولادت وي رضي الله عنه در سنه هشتاد بود * [از حل الرمز اللطيف] (۶۹)

۳ وفات یافت - الامام ابو عبد الله محمد بن ادریس بن العباس الشافعي - شب ادینه بعد مغرب آخر ماه رجب سنه دوصد و چهار از هجرت و عمر وي پنجاه و چهار سال بوده و بعد عصر روز جمعه در قُبّه وي (که بقرافه مصر معروف است) مدفون شد و ولادت او بغزّه (و بقول بیعسقلان که نزدیک غزه است) در سال وفات امام ابو حنیفه یعنی سنه یکصد و پنجاه بود - و بعضی گویند که وي بروز وفات ابو حنیفه متولد شد - و وي مانند محمد المهدی بن عبد الله المحض چهار سال در شکم مادر خود بود و در مذهب وي اکثر مدت حمل همینقدر است رضي الله عنه * [از کتاب رحیمیه فی القيام بوظایف العبودیه للسید الحسن بن خلیل المقدسی الحسینی کاظمی نفع الله بهم] (۷۰)

۴ وفات یافت - الامام مسلم بن الحجاج القشیری صاحب الصحیح - در بغداد بماء رجب سنه دوصد و شصت و یک و ولادت او در سنه دوصد و چهار بود * [از حل الرمز اللطيف] (۷۱)

۵ وفات یافت - ابو عیسیٰ محمد بن عیسیٰ السُلَمی الترمذی صاحب الجامع - در ترمذ بماء رجب سنه دوصد و هفتاد و نه * [از حل الرمز اللطيف] (۷۲)

۶ وفات یافت - الشیخ ابو العباس احمد بن محمد بن محمد

۱۱ وفات یافت - ابوالفضل خواجه قطب الدین یحییٰ اجمامی
الذیسابوری قدّس الله سرّه - شب پنج شنبه بست و یکم جمادی
الآخری سنه هفتصد و چهل و قبرش در هرات بیرون درب فیروزآباد
است - و وی قدّس الله سرّه جامی الاصل و نیشابوری المولد بود و در
احوال باطنه معروف و موصوف بود و شیخ رکن الدین علاءالدوله
و شیخ صفی الدین اردبیلی و شیخ صدر الدین اردبیلی و شیخ
شرف الدین درگزینی بصحبت وی فایز شدند نفع الله بهم *

[از نفحات الانس] (۴۵)

۱۲ وفات یافت - السید موسی بن غوث الثقلین السید
عبد القادر الجیلانی قدّس الله سرهما - وقت شب غره جمادی
الآخری سنه ششصد و هجده و در دمشق پائین جبل قاسیون
مدفون شد - مولدش سلخ ربیع الاول سنه پنجد و سی و نه یا سی
و هفت بود و وفاتش بعد وفات سائر پسران شیخ بود * [از
بهجة الاسرار] (۴۶)

۱۳ وفات یافت - السید محمد بن عبد العزیز بن غوث الثقلین
السید عبد القادر الجیلانی قدّس الله اسرارهم - در بغداد هفتم جمادی
الآخری سنه ششصد و سی و دو * [از بهجة الاسرار] (۴۷)

شهر رجب

۱ وفات یافت - ابوالفضل العباس بن عبد المطّاب رضی الله عنه -
در مدینه دوازدهم رجب یا رمضان سنه سی و دو از هجرت و عمر
وی هشتاد و هشت سال بوده * [از حل الرموز الطیف للسید

المرشدی العمري - روز دوشنبه چهاردهم جمادی الاخری سنه یکهزار و هشتاد و پنج ووي در اطراف حجاز مفتي حنفیه و مرجع ایشان بود - شيخ احمد اسکندر و شيخ حنیف الدین بن عبد الرحمن المرشدی و شيخ عبد الله بن سعید باقشیر و سید محمد الشلی باعلوی مؤلف "المشرع" و شيخ عیسیٰ المغربي از مشایخ وي اند و شيخ عیسیٰ المغربي اورا خرقه پوشانید رحمه الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۶۱)

۸ وفات یافت - حجة الاسلام ابو حامد محمد الطوسي الغزالی قدس الله سره - چهاردهم جمادی الاخری سنه پانصد و پنج ووي قدس سره صاحب کمالات بود و کتب عدیده تصنیف نمود مثل کتاب "احیاء العلوم" و "جواهر القرآن" و "تفسیر یاقوت التاویل" که مجلد است به چهل جلد و "مشکوٰه الانوار" و غیر آن نفع الله بعلومه * [از نفحات الانس] (۶۲)

۹ وفات یافت - مولانا سعد الدین الکاشغری رحمه الله - در اثنای نماز ظهر روز چهارشنبه هفتم جمادی الاخری سنه هشتصد و شصت ووي در اوایل حال به تحصیل علوم مشغول بوده پستتر ترک و تجرید گزید و بصحبت مولانا نظام الدین خاموش منتفع گردید * [در نفحات الانس ذکرش بس دراز است] (۶۳)

۱۰ وفات یافت - مولانا جلال الدین محمد البَلخی الرومی قدس الله سره - وقت غروب شمس پنجم جمادی الاخری سنه ششصد و هفتاد و دو و ولادت وي ششم ربیع الاول سنه ششصد و چهار در بلخ بود * [در نفحات الانس ذکرش بس دراز است] (۶۴)

۵ وفات یافت - الشیخ العلامة الجامع علی بن محمد بن علی الشهید بابن غانم المقدسی الخزرجی شیخ الاسلام و قدوة الانام قرة عین اصحاب ابی حنیفه و الراقی من بروج التحقیق اعالی الرتب المنیفه شیخ الوقت حالاً و علماً و امام المحققین حقیقه و رسماً - شب شنبه هجدهم جمادی الاخری سنه یکهزار و چهار و در جامع ازهر نماز جنازه وی خوانده شد و در مصر بمقبره مجاورین مدفون شد - شیخ ابوالحسین البکری و شیخ کریم الدین الخلوئی از مشایخ وی اند و جمیع اهل خلاف و وفاق متفق اند که بعد وی مثلش پیدا نشد * [از کتاب عقد الجواهر والدرر] (۵۹)

۶ وفات یافت - الشیخ العلامة العارف ابراهیم بن عبد الرحمن الخیاری المدنی الامام الخطیب بالمسجد النبوی - روز دو شنبه دوم جمادی الاخری سنه یکهزار و هشتاد و سه در مدینه منوره بمرگ مفاجات - و گویند که سبب موت وی این که شیخ حرم مدینه امامان شافعیه و خطیبان ایشان را حکم داده بود که ایشان در نماز خودها مانند حنفیان بسم الله را اهسته بخوانند پس وی رحمه الله امثال امرش نکرد و گفت که شمارا درین امر هیچ تعرضی نمیرسد و لهذا شیخ حرم شخصی را اشاره کرد که او را زهر بنوشاند - و وی رحمه الله از خلق بسیار اخذ نموده و بسیاری از خلائق ازو مستفید گشتند - او را تصانیف بسیار است و منجمله آن رساله است در مولد موسوم به " خلاصة الابحاث و النقول فی الکلام علی قوله لقد جاءکم رسول " و غیره رحمه الله * [از عقد الجواهر والدرر] (۶۰)

۷ وفات یافت - الشیخ الفاضل امام الدین بن احمد بن عیسی

شهر جمادی الاخری

- ۱ وفات یافت - خلیفه رسول الله صلی الله علیه وسلم ابوبکر [عبد الله بن ابی قحافه] الصدیق رضی الله عنه - شب سه شنبه بستم و سوم جمادی الاخری سنه سیزده از هجرت و سنّ شریفش مثل سنّ نبی صلی الله علیه وسلم شصت و سه سال بوده و مدت خلافتش دو سال و هفت ماه * [از تاریخ امام جلال الدین السیوطی] (۵۵)
- ۲ وفات یافت - الشیخ شمس الدین علی بن عبد الله المزجاجی الصوفی - در مدینه زبید روز یکشنبه دوازدهم جمادی الاخری سنه نهصد و سه و همان روز بعد عصر مدفون شد رحمه الله و نفع به * [از النور السافر] (۵۶)
- ۳ وفات یافت - الشیخ العلامة جابر الله بن عبد العزيز بن عمر بن فهد الهاشمی المالکی المکی - سحرگاه سه شنبه پانزدهم جمادی الاخری سنه نهصد و پنجاه و چار و ولادتش در شب شنبه بستم شهر رجب سنه هشتصد و نود و یک بود و سنّ شریفش به شصت و چار سال رسیده و السخاوی و مُحِبّ الطبري و غیر ایشان از مشایخ وی اند و در حرمین شرفین تعلّم حدیث نموده نفع الله به و بعلمه * [از النور السافر] (۵۷)
- ۴ وفات یافت - الخلیفه هارون الرشید العباسی - در غزو بطوس از خراسان سوم جمادی الاخری سنه یکصد و نود و سه و همانجا مدفون شد - عمرش چهل و پنج سال بوده و پسرش صالح امامت نماز جنازه وی کرد رحمه الله * [از تاریخ السیوطی] (۵۸)

او رسید شیخ شهاب الدین از وی درخواست نمود که چیزی بخواند و ابن الفارض قصیده خود را - که اولش " مابین معترک الاحدق و المهج " است - بخواند و چون برین دو بیت رسید * اهلاً بما لم اکن اهلاً لموقعه * قول البشیر بعد الیاس بالفرج * * لک البشارة فاخضع ماعلیک فقد * ذکرته ثم علی ما فیک من عوج * شیخ شهاب الدین برخواست و تواجد نمود و آنکسان از شیوخ وقت که نزد او حاضر بودند نیز تواجد نمودند و در آن مجلس شیوخ اجلاء و سادات اولیاء حاضر بودند پس شیخ و حضار مجلس او را خلعت بخشیدند و بعضی گویند که عدد آن چهارصد رسیده - کمالات او مشهورتر از آنست که بذکارش درآید * [ذکرش در نفحات الانس دراز است] (۵۲)

۱۷ وفات یافت - السید الجلیل العالم العامل العارف الولی الکامل السید عبد الله بن علوی بن الفقیه المقدم محمد بن علی باعلوی - روز چهارشنبه چهاردهم جمادی الاولی سنه هفتصد و سی و یک و قبر او در تربیم بمقبره زنبک است و وقت وفات او عمر شریفش بنود و پنج سال یا قریب بآن رسیده بود زیرا که او در حین حیات جد خود الفقیه المقدم در سنه شش صد و چهل یا ششصد و سی و هشت متولد شده بود - نفع الله به * [و در کتات سادات مثل المشرع و غرر ذکر او دراز است] (۵۳)

۱۸ وفات یافت - السید العارف بالله شیخ بن القطب عبد الرحمن السقاف باعلوی - شب یکشنبه چهارم جمادی الاولی سنه هشتصد و بیست و هفت و او از والد خود و غیره تربیت یافت و قبر منور او در مقبره زنبک است و زیارتگاه عام است * [از کتاب الغرر] (۵۴)

ووي از اولاد كبار و احفاد بزرگوار حضرت شيخ الاسلام احمد الجامی
الذامقي است و خرقة حضرت شيخ همان خرقة است كه از شيخ ابو
سعید ابو الخير قدس الله تعالى سره بوي رسیده * [در نفحات الانس
(۵۰) ذكر او دراز است.]

۱۵ وفات یافت - السيد احمد بن الحسين الرفاعي قدس الله
سره - روز پنجشنبه بست و دوم جمادي الاولى سنه پانصد و هفتاد
و هشت و او قدس الله سره صاحب مقامات عليه و احول سنيه
است و خالق كاینات قدرت خرق عادات و قلب اعیان و اظهار
عجائب باو عطا فرموده بود و از اصحاب او گروهی جید و برخي
ردی بودند و بعضي از فرقه ردی در آتشها همی درآیند و بمارها
بازی میکنند و شيخ و صلحاي اصحاب وي چنین گاهي نکرده -
نعوذ بالله من الشيطان الرجيم * [در نفحات الانس ذكر او دراز
است] (۵۱)

۱۶ وفات یافت - شيخ ابو حفص عمرو بن الفارص الحموي المصري
السعدي - دوم جمادی الاولى سنه ششصد و سي و دو و او از قبيله بنی
سعد است كه قبيله حليمه مَرُوعَة رسول الله صلى الله عليه و سام است -
حموی الاصل و مصري المولد و المحدث و پدر وي از اكابر علمای مصر
بود و دیوانش كه مشتمل است بر لطائف معارف و سلوك و
محبت و شوق و وصل و غیر آن از اصطلاحات صوفیه و علوم حقیقه
معروف است و دران وصف شراب محبت بنیکوترین وجه بیان
کرده - مشهور است كه شيخ شهاب الدین سهروردی را در بعضي
از حجات وي قبض واقع شد پس شيخ عمرو بن الفارص نزد

از شیوخ وی اند و او اکثری از اوقات شبهای خود را بنماز گذاردی و هرگز روی التجا از خالق بخلق نیاوردی پس صاحب هر نوع فضائل و عالم هرگونه مسائل گردید - و مشایخ او اجازت تامه دادند در جمیع افتا و تدریس حتی که درس گفت در هر علم نفیس و برخی از مشایخ در مرویات خاصه و عامه برای او اجازت تامه نوشتند پس وی در جامع ازهر برای دادن درس به نشست و جمعی از مشایخ او و نیز دیگر خلائق برای درس بروگرد آمدند و وی از جمعی از علمای اعلام مثل امام منصور الطوخی و شیخ احمد البشبدیشی و شیخ یحیی الشناوی و غیر ایشان و از اهل مکه مثل شیخ علامه احمد بن عبد الرؤف و شیخ عبد الله بن طاهر العباسی و غیر ایشان اخذ نموده - و قریب ده سال مجاور بیت الله ماند و سید جلیل علامه شریف محمد الشلی باعلوی که مصنف "المشرع" و "عقد الجواهر الدرر" است در ایام سکونت او بمکه رفیق او بود و او را داخل نمود در عداد جماعت و خارج نمود درین صناعت و از جمله علوم اخذ نمود و وی قدس الله سره هر روز نیمه قرآن و روز جمعه یک ختم کامل تلاوت کردی و ریاست علوم شرعیه و عقلیه بوی رسید و نزد جمیع انام خصوصا علماء اعلام معظم و مکرم گردید نفع الله ببرکاته * [از کتاب عقد الجواهر والدرر] (۱۴۹)

۱۴ وفات یافت - خواجه شمش الدین محمد الکوسوی [؟]
الجامعی قدس الله روحه - وقت چاشت روز شنبه بست و ششم جمادی الاولی سنه هشتصد و شصت و سه و قبر وی در حوالی مسجد هراة نزدیک بمزار فقیه ابو یزید مرغزی است رحمه الله

۱۱ وفات یافت - الشيخ العلامة ابوالسعدات محمد بن احمد بن علي الفاكهي الحنبلي المكي - روز جمعه بست و یکم جمادي الاولى سنه نهصد نود و دو و ولادتش در سنه نهصد و بست و سه بود و او را در جميع علوم دست رس کامل بود و در هر چهار مذهب درس گرفته و شيخ کبير ابوالحسن البکري و شيخ الاسلام بن حجر المکي و غيرهم از اهل مکة و حضرموت و زبید شيخ وي اند نفع الله بهم * [از النور السافر] (۴۷)

۱۲ وفات یافت - الشيخ الامام الكبير العلم الشهير خاتمة علماء المحققين وحامل راية المذهب على كاهل التحقيق والتبيين شيخ الشيوخ عبد العزيز بن محمد بن عبد العزيز الزمزمي المكي - بمكة مشرفة شب یکشنبه بست و دوم جمادي الاولى سنه یکهزار و هفتاد و دو و وي بعد سه سال از وفات جد مادري خود شيخ احمد بن حجر به مکة مشرفة در سنه نهصد و هفتاد و هفت متولد شد و رياست مذهب امام شافعي بوي رسيد تا آنکه يگانه زمانه خود گرديد و از مشرق تا مغرب در زمين عجم و عرب فتوی هاي وي مشهور اند نفع الله به * [از عقد الجواهر والدرر] (۴۸)

۱۳ وفات یافت - الشيخ الحافظ العلامة شيخ الاسلام ابو عبد الله محمد بن علاء الدين البابلي الازهري الشافعي - بست و دوم جمادي الاولى سنه یکهزار و هفتاد و هفت و وي رحمه الله نادره از نوادر دهر و رحمتي از خدا بر اهل آن عصر بود - تقريباً به سنه يك هزار و بقرينه بابل از اعمال مصر متولد شد - شمس الرملي و شيخ علي الزبيدي و شيخ علي الحلبدي صاحب سير و عبد الرؤف المذاوي و غير ايشان

شانزدهم جمادی الاولی سنه نهصد و سه در مدینه زبید و وقت چاشت روز مذکور مدفون شد - اورا مشهد عظیم بود و بعد وفاتش مثل او کسی نماند و وی رحمه الله در مدینه زبید به ماه صفر سنه هشتصد و بیست و هشت متولد شد * [از النور السافر] (۴۳)

۸ وفات یافت - الفقیه الشیخ شمس الدین علی بن موسی المشرع عَجَلِ رحمه الله - بمدینه زبید شب دوشنبه پنجم جمادی الاولی سنه نهصد و شانزده و صباح همان روز مدفون شد * [از النور السافر] (۴۴)

۹ وفات یافت - الشیخ الکبیر العارف بالله الولی الشهیر العلامة احمد بن حسین بن عبد الله العیدروس - بمدینه تَرِیم هفتم جمادی الاولی سنه نهصد و شصت و هشت و وی از سادات مشائخ طریقت (که مکشف بانوار حقیقت اند) بود نفع الله به * [از النور السافر] (۴۵)

۱۰ وفات یافت - السید الولی العارف بالله الصالح المجدوب الشریف عبد الله بن محمد بن عبد الرحمن الاسقع بالفقیه باعلوی - بمکه مشرفه هجدهم جمادی الاولی سنه نهصد و هفتاد و چار و قبر منور او در موضع شُبَیکه زیارتگاه معروف است - و وی از اولیای عارفین مجذوبین صاحب کراماتِ خوارقِ اگین است - مذاقبش خارج از حدّ حصر و مواهبش در عالم منتشر است و در حق وی عبد الله العیدروس گفته " و اما عبد الله بن محمد فله نوبهٌ تُضْرِبُ فی السماء و نوبهٌ تضرب فی الارض " - نفع الله بهم * [از النور السافر] (۴۶)

سنه یکهزار و شصت و شش و در مصر بمقبرهٔ مجاور بن مدفون شد رحمه الله - و وی قدس الله سره رئیس مالکیه و شیخ قاهرهٔ مصریه و مذهب مذهب امام مالک بود * متولد شد بمصر در سنه نهصد و هفتاد و پنج - شمس محمد الرملی الشافعی و حافظ عالی القرافی الشافعی - و برهان العلقمی الشافعی و شمس الدین محمد الغیشی المالکی و غیرهم از شیوخ وی اند - درس گفت و فتوی داد و تصانیف و توالیف نمود - ریاست مذهب امام مالک بوی رسید و عمری دراز یافت تا آنکه در علو اسناد یگانهٔ زمانهٔ خود گردید و مردم از سائر آفاق بسوی او شتافتند و از آنان که از وی اخذ نمودند شیخنا شیخ عیسی جعفری و شیخ محمد بابلی و غیر ایشان اند - طریق ذکر را آموخت و خرقه پوشید و بمردم تلقین ذکر و الباس خرقه نمود - کرامات او بسیار است و غایت محبت و قبول تام یافت * و اَجْهَوْرِي منسوب است باَجْهَوْر که قریهٔ است در ریف مصر * [از عقد الجواهر و الدرر] (۱۴)

۶ وفات یافت - الامام ابوالفضل عبدالرحمن جلال الدین بن ابی بکر بن محمد الأسیوطی - روز جمعه وقت عصر نوزدهم جمادی الاولی سنه نهصد و یازده - و نماز جنازهٔ وی در جامع افاریق زیر قلعهٔ مصر خوانده شد و در شرقی باب قرافه مدفون گردید و قبر او آنجا معروف است یَزَارُ وَ یَتَبَرَّکُ بِهِ * اسیوطی منسوب است باسیوط که مدینه ایست در غربی نیل از صعید مصر * [از کتاب رحیمیه] (۴۲)

۷ وفات یافت - الفقیه المفتی القاضي الشیخ العلامة مفتی المسلمین محمد بن حسین القمط الزبیدی - سحرگاه چهارشنبه

والعمل الفحول - وقلب اهل الاشارات والالهام والوصول - جبل عرفات
 العرفان - وحبل مستعصم رحال العطف والجنان - السيد صبغة الله
 بن روح الله الحسيني - بیست و هفتم جمادی الاولی سنه یکم هزار
 و پانزده بمدينه منوره - و خلق كثير از اهل سلوک و مسير از وي
 مستفيد گشتند و از جمله ایشان مولانا سيد ميرزا و سيد اسعد البلخي
 و شيخ احمد الشناوي (که با وي رشته ياري و دوستداري محکم
 داشتند) بهره و افراز فيض او برداشتند و کتاب ”باب الوحدة“ و رساله
 ”آراء الدقايق في شرح مرآة الحقايق“ از مصنفات اوست * [از
 عقد الجواهر و الدرر] (۳۹)

۴ وفات يافت - محکم عقد التلقين والتحكيم - و مقدم وفد العزيز
 العليم - سيد السادات النقشبندية - ناقش الواح القلوب الصافية
 العرشية - رابطة الارشاد الى المنازل للسايرين في السلوك - واسطة
 الامداد للمواهب الرحمانية من ملك الملوك - الشيخ تاج الدين
 بن زكريا بن سلطان النقشبندي العثماني - بمکه مشرفه در رباط خود
 که مشهور است بتاج در زير کوه قُعَيْقَعَان - روز چهارشنبه هجدهم جمادی
 الاولی سنه یکم هزار و پنجاه و يك - و صباح پنجشنبه در رباط مذکور
 مدفون شد - و وي قدس الله سره شيخی بزرگ و با هيبت و نيك
 سيرت و نيكو تربيت در تعليم و اصل شدن بجناب احديت بود
 و بيان احوال او بس دراز است نفع الله به * [از عقد الجواهر
 و الدرر] (۴۰)

۵ وفات يافت - الشيخ الامام العلامة نور الدين علي ابن الامام
 المحدث زين العابدين الأجهوري القاهري المالكي - غره جمادی الاولی

صلی الله علیه و سلم بود) - روز سه شنبه هفدهم جمادی الاولی (و بقولی جمادی الاخری) سنه هفتاد و سه از هجرت در مکه مشرفه و حجّاج [بن یوسف] او را بکشت و مصلوب ساخت - ولادت وی رضي الله عنه بمدینه بعد بیست ماه از هجرت بود و بقولی در سال اول از هجرت - و وی اول مولود یست که متولد شد در میان مهاجرین بعد هجرت و مسلمانان بولادت او شادمانیها کردند زیرا که یهودیان می گفتند که ما مسلمانان را سحر کرده ایم که ایشان را کودکی نزاید پس از ولادت او رضي الله عنه تکذیب قول یهود ظاهر شد - و چون ابن زبیر متولد شد رسول الله صلی الله علیه و سلم او را تحنیک فرمود یعنی خرما خائیده لعاب آن در دهان او انداخت و باسم و کنیت جدّ مادری او صدیق رضي الله عنه مسمی به عبد الله و مکنی به ابابکر ساخت - و عبد الله بن زبیر مرد شجاع و دلیر بود شبها بنماز گذاری و روزها روزه داشتی و در مواسات اقربای خود دقتی فرو نگذاشتی و وی رضي الله عنه ایام خود را چنین تقسیم کرده که شبی تا سحر بقیام بسر بردی و شبی در رکوع و شبی در سجود بروز آوردی - خلافتش نه سال بوده * [از تاریخ سیوطی رحمه الله] (۳۷)

۲ وفات یافت - السید العلامة الصوفی العامل عبد الرحمن بن احمد بن عبد الرحمن البیض باعلوی - ششم جمادی الاولی سنه یک هزار و یک به بندر شحر و قبر او زیارتگاه معروف است رحمه الله رحمه الأبرار * [؟] (۳۸)

۳ وفات یافت - السید الجلیل قطب مدار الراسخین فی العام

بودند طلبیده شدیم پس اول کتابی که بدست خود گرفتم برپشت آن این عبارت نوشته یافتیم ” * فایده * وَجَدَ بِحُطِّ الْقَاضِي مَوْفِقُ الدِّينِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي بَكْرٍ النَّاشِرِي وَرَدَ فِي الْأَثَرِ يَوْمَ الْارْبَعَاءِ يَوْمٌ لَا يَمُوتُ فِيهِ مُنَافِقٌ وَلَا كَذَّابٌ وَهُوَ يَوْمٌ بَدُو؟ [النور] - انتہی “ یعنی کہ یافته شد بخط قاضی موفق الدین علی بن ابی بکر الناشری کہ در اثر است کہ روز چهار شنبہ روزی است کہ مُنَافِق و کذاب در آن نمی میگردند و آن روز بدو [؟] است - و معلوم است کہ وفاتش در شب چهار شنبہ بود و شب ملحق است بروز خود - و دفن وی قَدَس اللہ سرّہ در وقت چاشت روز چهار شنبہ بودہ پس وی قَدَس اللہ سرّہ در مضمون این اثر داخل شد چہ از اہل این روز انور بودہ و زبان زد مردم و مشہور میان ایشان است کہ در روز چهار شنبہ قبر منافق کندہ نمی شود * و این شیخ صدقہ از اہل علم و معرفت باسلامت و صفا و صدق اعتقاد بود - و سزاوار است کہ در فضائل و احوال وی کتابی مختصر مشتمل بر نظم و نثر از مقال وی جمع کردہ شود و امید دارم کہ اتمام آن بہ تیسیر اللہ المتان مرا ميسر آید و نام آن کتاب ” لِسَانُ الْمَقْدَحِ بِذِكْرِ صَدَقَةٍ “ باشد * [منقول از خط سیدی سید عبد اللہ مدہر نفع اللہ بہ]

شہر جمادی الاولی

۱ کشتہ شد - امیر المومنین عبد اللہ بن الزبیر بن العوّام بن خویلد الصحابی ابن الصحابی (کہ پدرش یکی از عشرہ مبشرہ و مادرش اسماء بنت ابی بکر الصدیق و مادر پدرش صفیہ عمّہ رسول اللہ

قَدَسَ اللّٰهُ سِرَّةَ الْعَزِيزِ - یازدهم ربیع الثانی سنه پانصد و شصت و یک - و ولادتش در سنه چهارصد و هفتاد و یک بوده رضی اللہ عنہ و ارضاه - کمالات وی بیرون از حد تقریر است و معارفش خارج از احاطه تحریر - و او رضی اللہ عنہ در مدرسه خود بر کرسی نشسته می فرمود که هر ولی بر قدم پیدغامبری است و منم بر قدم جدّ خود محمد مصطفی ووی صلی اللہ علیہ و سلم قدم برنداشته از جائی که نهدام قدم خود را در آن الا قدمی که از اقدام نبوة بود چه ممکن نیست که دریابد آنرا غیر نبی - و وی رضی اللہ عنہ فرموده که این قدم من بر گردن هر ولیّ اللہ است - و اولیای وقت بفضل و بزرگی وی اقرار نمودند نفع اللہ بعلموه و معارفه و اسرارہ * [از کتاب بهجة الاسرار و معدن الانوار] (۳۵)

۱۵ وفات یافت - الشیخ المحقق الاستاذ الولی ابراهیم بن حسن الکرّدی المدنی - وقت عصر روز چهارشنبه هجدهم ربیع الثانی سنه یکهزار و یکصد و یک - و وی خلیفه و داماد شیخ احمد قشاشی است و مناقبش بیشتر از آن است که بحصر آید نفع اللہ به * [۹] (۳۶)

۱۶ وفات یافت - محب السادة و محبوبهم العالم العارف باللّٰه الشیخ عبد اللّٰه صدقة بن مسافر التّقیّ المکیّ - شب چهارشنبه بیست و هشتم ربیع الآخر سنه یکهزار و یکصد و پنجاه و چهار * سیدی عارف باللّٰه سید عبد اللّٰه بن جعفر مدهر نفع اللّٰه به گفته که از عجایب است اینکه بعد وفات او ما برای دیدن کتابهایش که در خانه او

از والدِ خود و از علمای عصرِ خود در حرمین شریفین اخذ نموده *
[از عقد الجواهر و الدرر] (۳۱)

۱۱ وفات یافت - امام ارباب المشاهدة و سلطان اصحاب المجاهدة و ارث الانبياء و المرسلین سلطان المشايخ الشيخ نظام الدين محمد بن احمد بن علي البدواني [البدواني] البخاري قَدَسَ اللّٰهُ سِرَّهُ - بامداد روز چهارشنبه هجدهم ربيع الثاني سنه هفتصد و بيست و پنج رَوَّحَ اللّٰهُ رُوحَهُ - تاريخ و فاتش لفظ "شهزاده دين" است و وي قَدَسَ اللّٰهُ سِرَّهُ از مقام غوثيت و قطبيت و فرديت ترقي نموده بمقام محبوبي واصل گشته بود و از عالم غيب مُخاطَب بسلطان المشايخ شده * [ترجمه اش واسع است در مرآة الاسرار] (۳۲)

۱۲ وفات یافت - الشيخ جمال الدين الجورفاني قَدَسَ اللّٰهُ رُوحَهُ - سلخ ربيع الآخر سنه ششصد و شصت و نه - و او از اصحاب شيخ رضي الدين علي الا بوده نفع الله به * [از نفحات الانس] (۳۳)

۱۳ وفات یافت - الشيخ العارف الكامل محي الدين محمد بن علي بن العربي قَدَسَ اللّٰهُ سِرَّهُ - شب جمعه بيست و دوم ماه ربيع الثاني سنه ششصد و سي و هشت به دمشق - و مدفون شد بيرون شهر در پائين جبل قاسيون - و وي قَدَسَ اللّٰهُ سِرَّهُ قُدْرَةُ قايلان بوحدة وجود است و بسياري از فقهاء و علمای ظاهر در وي طعن کرده اند - مصنفاتش از پانصد زياده است * [از نفحات الانس] (۳۴)

۱۴ وفات یافت - شيخ الفريقين و امام الطريقين و غوث الثقلين السيد ابو محمد محي الدين عبد القادر بن ابي صالح موسى جنكي دوست [؟] بن ابي عبد الله بن يحيى الزاهد الحسني الجيلازي

پنجم - در جنازه وی خلائق بسیار بودند و تا فارغ شدن از دفن او باران می بارید و شیخ عیسی مغربی و شیخ احمد بن عبد الرؤف و غیر ایشان جنازه او را برداشتند و مردم بر فراق او تأسف بسیار نمودند * و وی از شیخ عبد الله باقشیر و شیخ علی بن الجمال و شیخ احمد بن تاج الدین اخذ نمود و درس گفت و رسائل بسیار تصنیف فرمود و بسیاری از خلائق از او منتفع گردیدند *

[از عقد الجواهر و الدرر] (۲۸)

۸ وفات یافت - الشیخ الفاضل یاسین الخلیلی - در مدینه منوره ششم ربیع الثانی سنه یک هزار و هشتاد و پنج - و وی در بسیاری از علوم خصوصاً در فقه و حدیث فاضل بوده - از عم خود غرس الدین و شیخ محمد بابلی و غیر ایشان اخذ نمود و در حرمین شریفین درس میگفت و کتبهای بسیار تصنیف فرمود و از آن جمله است شرحی بر "الفیه السیر" که کتاب ابی الفضل زین الدین عراقی است رحمه الله * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۹)

۹ وفات یافت - الشیخ سلامة الشربینی الشافعی - بمصر روز جمعه بیست و هشتم ربیع الثانی سنه یک هزار و هشتاد و هفت - و در صلوٰه جنازه او شیخ احمد بشبیشی [؟] امامت نمود - و وی قدس الله سره بچندین فنون عالم بوده * [از عقد الجواهر و الدرر] (۳۰)

۱۰ وفات یافت - السید الجلیل العارف بالله احمد بن [ابی] بکر [بن سالم بن احمد بن] شیخان باعلوی - بمکه مشرفه روز جمعه هفدهم ربیع الثانی سنه یک هزار و هفتاد و یک - و مدفون شد در معلاة بمقبره بنی علوی نفع الله به - و وی از اولیای صالحین و عارفین بوده -

کتابات است بر نصوص محمد بن اسحق القنوبی که بر وضوح منهج
 قویم وی دلالت میکنند * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۶)

۶ وفات یافت - امام المرشدین و استاذ الاستاذین شیخ الاسلام
 والمسلمین العارف بالله الداعی الی رب العالمین غوث الدنا
 وغیث الدنا السید الشریف محمد بن علوی [بن محمد بن ابی بکر
 بن علوی بن احمد بن ابی بکر بن شیخ عبد الرحمن السقاف] -
 بمکه مشرفه بعد نماز جمعه چهاردهم ربیع الثانی سنه یکهزار و هفتاد
 و یک * در زمان خود همچون جدید در علم طریقت و مانند غزالی
 در علم رقیقت و مثل ابن عربی در علم حقیقت بود نفع الله به -
 مدفون شد وقت اشراق روز شنبه در معلا مکه بناحیه ام المؤمنین
 خدیجه الکبری - و ولادت او به بندر شکر در سنه یکهزار و دو بود -
 اخذ نمود از سید ناصر بن احمد و فقیه علی و چند دیگر از سادات
 بلد ترم و از سید عبد الله بن علی صاحب وهط که بنیکوترین
 تربیت او را تربیت نمود پستر معاودت فرمود بحرمین شریفین
 و در انجاست رس کامل یافت در مقامات و احوال و ابادان گردید
 مر او را سرای اقبال و خلائق بسیار بوی رجوع آوردند - و
 وی قدس الله سره دوام مستعد بودی بر خیر و بجز از طاعت
 یکساعت هم مشغول نبودی بغیر نفع الله به و بعلمه * [از عقد
 الجواهر و الدرر] (۲۷)

۷ وفات یافت - الشیخ المتقن فی جمیع العلوم الشیخ احمد بن
 علی بن عبد الرحمن بن محمد جلاخ باقشیر الحصرمی - بمکه مشرفه
 هذگام چاشت روز پنجشنبه هفدهم ربیع الثانی سنه یکهزار و هفتاد و

الله به و باسواره * [از الذور السافر] (۲۳)

۳ وفات یافت - الشیخ العلامة احمد بن علی بن احمد البُسْکُری الصوفی - شب شنبه سیزدهم ربیع الثانی سنه یکهزار و نه از هجرت در بلده احمد آباد - و سید عبد القادر بن شیخ العیدروس که از مشایخ اوست در حقش گفته که صاحب ما یعنی شیخ احمد مذکور از اهل علم و صلاح پیر و کتاب و سنت و سالت بر نهج سلف صالح بوده * [از عقد الجواهر و الدرر] (۲۴)

۴ وفات یافت - السید الجلیل ذو المجد الاثیل و الاصل الاصل خاتمة المحققین شیخ الاسلام و المسلمین شمس المعارف و العلوم ترجمان المنطوق و المفهوم المتفق علی امامته و المجمع علی ورعه و جلالته شیخ المشایخ السید عمر بن عبد الرحیم البصری الشافعی الحسینی - در مکه المشرقه با اذان ظهر روز پنجشنبه بیست و هشتم ربیع الثانی سنه یکهزار و سی و هفت * و شمس الدین الرمّلی و شیخ احمد بن قاسم العبّادی و غیر ایشان از مشایخ اویند و از آن کسان که از وی علم آموخته شیخ عبد الله بن سعید باقشیر و شیخ علی بن الجمال و غیر ایشان اند * [و ترجمه اش دراز است در عقد الجواهر و الدرر] (۲۵)

۵ وفات یافت - السید العارف بالله السید اسعد البَلّخی - در مدینه المنوره روز شنبه دوم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و اوو الشیخ العارف احمد الشّناوی چون دو فرس رِهان بودند در تحقیق و دو همسر احسان در توفیق و طریق و هر دو از سید صبغة الله اخذ نعمت نمودند که خود آخذ بود از سید رُوح الله او سید اسعد البَلّخی را

نفع الله بهم * و تاریخ وفات وی مولانا الاستاذ الشریف علی بن محمد الشاطری رحمہ اللہ در این سہ لفظ گفتہ ” تَنْعَمَ فِی الْجَنَّاتِ “ و تاریخ مذکور را ہم سیدنا العارف باللہ سید عبداللہ بن جعفر مدہر در قصیدہ طویلہ بنظم آوردہ و ازان است این سہ بیت *

شعر

بشهر ربیع قد تُوفِّيَ كجده * ولا عجب اذ كان عُصْنا لَدَوْحَتِهِ
وَلَكِنَّهُ فِی النِّصْفِ مِنْهُ بَابِلَةُ * الْخَمِيسِ تُوفِّيَ سَالِكًا سَبِيلَ رَحْمَتِهِ
وَأَنْ شَدَّتْ مَقَالَ الْعَلِيِّ فَلَفْظُهُ * ” تَنْعَمَ فِی الْجَنَّاتِ “ تَارِيخُ رِحْلَتِهِ
وَتَلْمِيزُ وَمَرِيدُ وَی سید علوی بن شیخ باعبود نیز در قصیدہ طویلہ
تاریخ وفاتش بلفظ ” فخرُ الْأَكْبَرِ “ گفتہ است - رحمہ اللہ و
نفع به * [؟]

شهر ربیع الثاني

۱ وفات یافت - الشیخ الامام شیخ الاسلام العلامة ذو التصانیف
المفیده المجمع علی جلالة قدره و تدبیره و ورعه اقضى قضاء المسلمين
اوحده عباد الله الصالحين ابو السرور احمد بن عمر بن محمد المزجد
الزبيدي الشافعي - فجر روز یکشنبہ سلخ ماہ ربیع الثاني سنہ نہصد
و سی و از مصنفات اوست العُباب فی فقہ الشافعی * [از النور
السافر] (۲۲)

۲ وفات یافت - الشیخ الكبير الشهير العارف باللہ جمال الدین
محمد بن علی الحشیدری - در احمد آباد - شب یکشنبہ ہفدہم
ربیع الآخر سنہ یکہزار از ہجرت - و وی از مشایخ مشہورین بودہ نفع

۱۷ وفات یافت - الشیخ یاسین المغربی الحجام الاسود رحمه الله -
در پنجم ربیع الاول سنه ششصد و هشتاد و هفت و عمر او هشتاد سال
بوده و از مریدان و معتقدانش امام محی الدین نوروی است قدس الله
اسرارهم * [از نفحات الانس جامی]

۱۸ وفات یافت - السید ابو القاسم عبد الرحیم بن عبد الرزاق بن
غوث الثقلین السید عبد القادر الجیلانی قدس الله اسرارهم - هفتم
ربیع الاول سنه شش صد و شش - و همانروز مدفون شد بباب حرب
در بغداد - حدیث شنیده و علم دین آموخته از ابی الفتح بن عبد
الباقی بن احمد و غیره * [از بهجة الاسرار]

۱۹ وفات یافت - السید داؤد بن سلیمان بن عبد الوهاب بن غوث
الثقلین عبد القادر الجیلانی قدس الله سره - به بغداد در هشدهم
ربیع الاول سنه ششصد و چهل و هشت و مدفون شد بمقبرة الحاکبه
نزد پدر و جد خود * [از بهجة الاسرار]

۲۰ وفات یافت - الخواجه قطب الدین الدهلوی قدس الله سره -
روز شنبه وقت نماز ظهر یا عصر چهاردهم ربیع الاول سنه ششصد
و سی و پنج * [از رساله دلیل العارفين في ذكر احوال الخواجه
معین الدین و الخواجه قطب الدین تالیف شیخ تاج الدین قدس
الله اسرارهم]

۲۱ وفات یافت - السید الکامل العالم العامل فخر السادة العیدروسیه
و نقطه پرکار سادۀ علویه سید عبد الله بن علی بن عبد الله عیدروس
به بندر سورت شب پنجشنبه پانزدهم ربیع الاول سنه یکهزار و یکصد و
سی و پنج - و مدفون شد در مقبره والد خود سید علی شهید به بندر سورت

وَيُبْرِكُ بِهِ - ووي از اَعَاظِمُ خُلَفَايَ شَيْخِ شُكْرٍ كُنْجٍ و از اصحابِ سابقين و دوستدارِ ترين ايشان بود و اورا شانى عظيم و حالى قوييم بود و ميان وي و سلطان المشايخ شيخ نظام الدين محبت عظيم بوده نفع الله بهما * [از ترجمه مرآة الاسرار]

۱۳ وفات يافت - ابو الفضل عباس بن حمزة النَّيَّسَا بُورِي - بنيمه ربيع الاول سنه دو صد و هشتاد و هشت و وي از اكابرِ متقدمين بوده و اورا محبت با ذوالنون المصري بود و با يزيد و غير ايشان كه در طبقه وي بودند نفع الله بهم * [از نفحات الانس جامي]

۱۴ وفات يافت - الشيخ الخواجه بهاء الدين نقشبند قَدَسَ اللهُ سِرَّهُ (و نامش محمد بن محمد البخاري بود) - شب دوشنبه سوم ربيع الاول سنه هفتصد و نود و يك - نظر قبول از خواجه محمد بابا سماسي يافته و تعاليم آدابِ طريقت بحسب ضرورت از سيد امير كلال نموده و كمالاتش مشهور تر از آن است كه بذكر آيد * [از نفحات الانس ملخصا]

۱۵ وفات يافت - الشيخ زين الدين علي آلَآلَا الغزنوي قَدَسَ اللهُ سِرَّهُ (و وي ابو علي بن سعيد بن عبد الجليل الالا الغزنوي است نفع الله به) روز سوم از ربيع الاول سنه شش صد و چهل و دو * و پيوست بصحبت شيخ ابو يعقوب يوسف الهمداني قَدَسَ اللهُ سِرَّهُ در ايامي كه شيخ نجم الدين كبرى بهمدان بوده * [از نفحات الانس]

۱۶ وفات يافت - الشيخ بهاء الدين عمر قَدَسَ اللهُ سِرَّهُ روز سه شنبه سلخ ربيع الاول سنه هشتصد و پنجاه و هفت در ده جفاره و قبر او دران ده مشهور است يزار وَيُبْرِكُ بِهِ و وي از ذُرِّيَّتِ شيخ محمد شاه و مريدان اوست نفع الله به و بمعارفه * [از نفحات الانس]

منطوق و مفهوم - و معتمد اصحاب امام شافعی است در معقول و منقول - و مرجع در فروع و اصول * ولادت او بود در مکه المشرفه سنه یکهزار و سی - و از سید علامه عمر بن عبد الرحیم البصری و شیخ عبد القادر الطبری و برهان الدین القزانی و احمد بن ابراهیم علان تعلّم نمود و خود درس گفت و فتوی داد - و منتفع شدند بدو بسیاری از خلائق که از میان آنان سید محمد الشلی مولف کتاب مشرع و غیره است * و تصنیفات او بسیار اند و از آنجمله شرح الارشاد است که در آن ذکر خلاف میان تحفه و نهاییه التزام نمود رحمة الله علیه *

[از عقد الجواهر و الدرر]

۱۱ وفات یافت - الامام شیخ الاسلام محمد بن زین العابدین بن محمد تاج العارفین بن ابی الحسن البکری الصدیقی - به مصر محروسه شب جمعه بیست و دوم ربیع الاول سنه یکهزار و هشتاد و هفت - و امام نماز جنازه وی شیخ منصور الطوخی بود و در آن روز در جامع ازهر جماعتی عظیم حاضر آمدند - ولادت یافت بمصر - انجا نیز بالغ شد و مدفون شد به قُرافة کبری در مقبرة آباء و اجداد خود که معروف اند - و بی شک او رحمة الله شمس الملت والدین شیخ الاسلام و المسلمین بود و آثار ولایت بر وی لایح بوده و انوار هدایت ظاهر نفع الله به * [از عقد الجواهر و الدرر]

۱۲ وفات یافت - شمس العشق و ولایة و کثر النور و الهدایة قطب الابدال الشیخ علاء الدین علی بن احمد صابر قدس الله سره (و نسب وی متصل می شود به سیدنا موسی عایه السلام) - در سیزدهم ربیع الاول سنه شش صد و نه و مدفون شد در گلیر و قبر وی زیارت گاه است

۷ وفات یافت - الشیخ العلامة عبد الملک بن عبد السلام بن عبد
 الکفیط بن دحسین - بیستم ربیع الاول سنه یکهزار و شش از هجرت
 و وی رضي الله عنه اعجوبه از اعاجیب زمان و نادری از نوادر
 آن بوده - خوض بحار منقول و قطع مغاور معقول نموده بود و العارف
 بالله السید حاتم الاهدل در حق وی گفت " انه امام المصنفین
 و علامه المؤلفین " * [از عقد الجواهر و الدرر]

۸ وفات یافت - الشیخ العارف بالله اسمعیل السجیدی الشافعی
 رحمه الله - روز دوشنبه هفتم ربیع الاول سنه یکهزار و پنجاه و شش -
 و وی از اکابر شافعیّه به دیار مصریه بوده - صاحب عبارت و بلاغت
 و فصاحت و امام در علوم عربیه - فقه را از شیخ شمس الدین
 رمّلی آموخت و تا که وفات یافت شیخ مذکور در ملازمت او ماند -
 پس متکمل شد بالنور الزیادی و سالهای بسیار به جامع ازهر درس
 داد و مستمرّ برین ماند تا که از دنیای فانی رحلت نمود و عمرش
 در آن وقت نود و چند سال بوده * [از عقد الجواهر و الدرر]

۹ وفات یافت - الشیخ الکامل العارف تاج الدین بن احمد بن
 ابراهیم المالکی المکی - به مکه المشرفه سحرگاه شب پنجشنبه هشتم
 ربیع الاول سنه یکهزار و شصت و شش رحمه الله و نفعنا به * [از
 عقد الجواهر و الدرر]

۱۰ وفات یافت - الشیخ العلامة قطب دائره التحقيق و مرکز احاطه
 سماء التدقیق العارف بالله عبد الله بن سعید باقشیر الحصرمی -
 به مکه المعظمه روز دوشنبه بیست و پنجم ربیع الاول سنه یکهزار
 و هفتاد و شش * و بود شیخ ائمه در جمیع علوم - و جامع میان

المَرْوَزِيّ الاصل - وقت ضحی روز جمعه دوازدهم ربیع الاول سنه دوصد و
چهل و یک به بغداد و ولادتش در سنه یکصد و شصت و چهار
بوده * [از تاریخ الیافعی و حل الرمز اللطیف]

۴ وفات یافت - الشریف العسکری ابو محمد الحسن بن علی بن
محمد بن علی الرضا بن موسی کاظم بن جعفر الصادق رضی
الله عنهم - روز جمعه ششم ربیع الاول سنه دوصد و شصت و مدفون شد
زیر قبر پدر بزرگوار خود به سُرْمَن رَآمِی - و وی رضی الله عنه یکی
از دوازده امام است بر اعتقاد امامیه و نزد ایشان پدر مهدی منتظر
صاحب سرّ داب است و معروف بوده بعسکری و پدرش نیز بهمین
تسبّت معروف بود * [از تاریخ الیافعی]

۵ وفات یافت - السید الجلیل العارف بالله احمد بن عبد الله
بن شیخ بن عبد الله العیدروس الشهید بالمستان نفع الله به - در
بندر سورت ششم ربیع الاول سنه یکهزار و یکصد و چهل رحمه الله
ونفعنا به * [؟]

۶ وفات یافت - الولی الشهید السید الشریف العلامة ذو الولاية
و الامامة الحافظ الضابط مسند الدنيا مالک اَزِمَة الشرف العُلّیا
محدّث الدیار الیمانیة و فقیهها باجماع البریة الطاهر بن الحسین بن
عبد الرحمن الأهدل - روز چهار شنبه هفدهم ربیع الاول سنه نهصد و نود
و هشت و ولادتش در سنه نهصد و چهار بوده * و الدّیبع و ابن زیاد و
طبنداوی و غیر ایشان از مشایخ اویند - و مدفون شد به مقبره اهل خود
به مدینه زَبَید به باب سهام نزدیک مشهد شیخ صیّاد نفع الله به *
[از الذور السافر]

DS38
14
A = A93
1855
MAIN
بسم الله الرحمن الرحيم

شهر ربیع الاول

۱ وفات یافت - سید المرسلین و خاتم النبیین محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم - روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول سنه یازده از هجرت و در همین روز ولادت شریف بوده و روی زمین بظهور این برکت روشن شده و بدرکات وافر و تشریفات متواتر رشک فردوس برین گردیده بر قول مشهور معمول به در جمیع اقطار خصوصاً در حرمین شریفین زاد هما الله شرفاً و فضلاً * [از کتاب حل الرمز اللطیف فی مصطلح اهل الحدیث الشریف السید محمد الضعیف السقاف با علوی نفع الله به]

۲ وفات یافت - سید شباب اهل الجنة الحسن بن علی بن ابی طالب رضي الله عنهما - پنجم ربیع الاول سنه چهل و نه یا سنه پنجاه - به زهر که زوجه وی جعده بنت الاشعث داد * و ولادت با سعادتش در نیمه رمضان المبارک سنه ثلاث از هجرت بوده * [منقول از تاریخ سیوطی و حل الرمز]

۳ وفات یافت - الامام ابو عبد الله احمد بن حنبل الشیبانی

کتاب

اعراس بزرگان

که تذکره است مشتمل بر تاریخ وفات اکثر
از علمای عظام و صالحای کرام از طبقه اهل اسلام

مرتب

بترتیب شهر قمریه از اوایل اسلام

تا قرن دوازدهم از سدهین هجریه

و آنرا

فقیر حقیر ولیم ناسوائیس

بتصحیح خود

و مولوی کبیر الدین احمد

بقالب طبع در آورده

کتاب

اعراس بزرگان

که تذکره است مشتمل بر تاریخ وفات اکثر
از علمای عظام و صلحای کرام از طبقه اهل اسلام

مرتب

بترتیب شهر قمیه از اوایل اسلام

تا قرن دوازدهم از سنین هجریه

و آنرا

فقیر حقیر ولیم ناسو لیس

بمصحیح خود

و مولوی کبیر الدین احمد

بقالب طبع در آورد

سنه ۱۸۵۵

**Pamphlet
Binder**

Gaylord Bros., Inc.
Stockton, Calif.
T. M. Reg. U. S. Pat. Off.

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C046984845

M40946

702U

A662

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

